

ALTIN KEDİ

GÖSTERİMLER ÜCRETSİZDİR

IZMIRKISAFILM.ORG

23.

İZMİR KISA FİLM FESTİ- VALİ

23rd İZMİR SHORT FILM FESTIVAL

14 - 20
KASIM
NOVEMBER

OSCAR® Qualifying Festival
Academy of Motion Picture Arts and Sciences

Organised By **ISKED**

ALTIN KEDİ ÖDÜLLERİ | GOLDEN CAT AWARDS

BU ETKİNLİK T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
TARAFINDAN DESTEKLENMİŞTİR.

izmir Film Works | PROGRAM

17 KASIM | IZQ İzmir Girişimcilik ve İnovasyon Merkezi

13.00 | AÇILIŞ
Yeşil Film Works

13.30 | ONLINE SÖYLEŞİ
Ekolojik Olarak Sürdürülebilir
Film: Neandria

Reha Erdem

15.00 | SÖYLEŞİ
Sürdürülebilirliğin Avrupa ve Türkiye'de
Uygulama Modelleri

Hilal Şener | Ferdi Akarsu

16.30 | SÖYLEŞİ
Yeşil Film: "Bir Zamanlar Gelecek:2121"

Korhan Uğur | Serpil Altın

18.00 | SÖYLEŞİ
Yönetmen-Yapımcı İşbirliği

Ali Kemal Güven | Seda Özkaraca

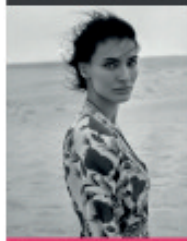
18 KASIM | IZQ İzmir Girişimcilik ve İnovasyon Merkezi

13.00 | PROJE YARIŞMASI SUNUMLARI
Ulusal Kurmaca

15.00 | PROJE YARIŞMASI SUNUMLARI
Ulusal Belgesel, İzmir Filmleri

19 KASIM | IZQ İzmir Girişimcilik ve İnovasyon Merkezi

13.30 | SÖYLEŞİ

Saadet Işıl Aksoy

15.00 | SÖYLEŞİ

Ümmü Burhan

16.00 | SÖYLEŞİ

Zeynep Santiroğlu
Sutherland

17.30 | SÖYLEŞİ

Ömer Faruk Sorak

SE

İzmir Kısa Film Festivali'nden

23. KEZ MERHABA

İZMİR'in aralıksız süren en büyük kısa film organizasyonu bu yıl da beklenen zamanında, Kasım ayında gerçekleşiyor. Festival tarihine şöyle bir bakınca kısa filmin Türkiye'de değerinin artması, dağıtım konusunda çalışmalar yapılması, uluslararası başarılar ve ortaklıklar gibi birçok konu başlığını görüyorum ve kısa film denince İzmir'in akla gelmesi beni ve ekibimi çok gururlandırıyor.

Gazetenin içerisinde bu yılın programına, filmlere ve eğitimlere dair detaylı bilgiler bulacaksınız. Ben size bu yazımda 23 yıllık tarihten bazı anekdotlar aktarmak istiyorum. 1999 yılının Kasım ayında Konak Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde Fransız Kültür Merkezi desteği ile film gösterimleri yapılarak başlanan festival 23 yıllık tarihine birçok ilki ve başarıyı sığdırdı.

ULUSLARARASI BAŞARILAR VE AKREDİTASYONLAR

İzmir Kısa Film Festivali, organizasyonuna başladığı günden bu yana özellikle uluslararası alanda ortaklıklar ve gelişmeler kaydedebilmek için çalıştı. Türkiye'de uluslararası kategoride ilk kez ödül veren festival, 2006 yılında Avrupa Film Festivalleri Birliği'ne (EFFE) kabul edildi. 2018 yılında Avrupa'dan 10 farklı ülkeden festivallerle oluşturduğu Festinet Ağı ile gelişimini sürdürdü. Ve 2020 yılında alınan dünyada en prestijli sertifikasyonlardan birisi olan Oscar Qualification'a hak kazanarak uluslararası bilinirliği konusunda

Yusuf SAYGI

çok önemli bir yol kat etti. Geçtiğimiz yıllarda Çin'de düzenlenen Yeni Medya Film Festivali ile imzalanan protokol ile Türkiye ve Çin arasında gerçekleştirilen ilk ortak yapım filmlere imza attı.

FİLM YAPIM DESTEĞİ

Festivalde önceki yıllarda yarışmacı olarak bulunan birçok isim sinema sektörünün önde gelen başarılı yönetmenleri oldular. Yaptıkları ilk film çalışmaları ile festivalde bulunan başarılı yönetmenler için İzmir ve festivalin çok önemli bir yeri oldu. Son iki yılda ise festivali uluslararası örnekleri gibi bir market formuna kavuşturmak, yurtdışında başlayan birçok gelişmeyi de kısa filmci

yönetmenlere aktarmak amacıyla İzmir Film Works bölümü başladı. Bu bölümde geçen sene desteklediğimiz filmler çekilmeye, gerçekleşmeye başladılar.

SİNEMA KENTİ İZMİR

İzmir'de sinema alanında da gelişime destek olmak üzere birçok proje hazırlandı ve hayata geçirildi. İzmir'in kardeş şehri Bremen ile gerçekleştirilen iş birliği ile uluslararası öğrenci değişim programı gerçekleştirildi. Kentin sinema potansiyeline ciddi bir katkı sağlandı. 23 yıllık geçmişe bakıldığında Türkiye'de kısa film denince akla gelen bir marka yarattığımız için ve İzmir'in uluslararası sinema markasını oluşturduğumuz için çok mutluyuz. Bu yolda bizi, festivalimize katılarak yalnız bırakmayan seyircilerimize çok teşekkürler.

Güzel bir festival dileğiyle 23. kez merhaba.

Yayın Yönetmeni
Yusuf SAYGI

Editör
Vedat BUZ

Fotoğraf
Gülen SAYGI

Festival Koordinasyonu
Sedar BUZ

Görsel Danışman
Selim SANVERİR

Afiş Tasarım
Doğa TUKSAL

Röportajlar
Seda ÖZALTAN - Batgün SARIKAYA

Haber Müdürü
Gökhan Aziz Öztürk

Parayla satılmaz. B.T. 14/11/2022

ADRES:
Akdeniz Mah.
Şehit Fethibey Cad.
No:55/091
Konak / İZMİR

BASKI YERİ:
İsmet Kaptan Mahallesi
Şair Eşref Bulvarı
No: 30 / A Ömer Han
Konak / İZMİR

● izmirkisafilmfestivali@gmail.com

Kısa Filmin Uzun Soluğu

*İzmir Kısa Film Festivali 23. kez
“İzmirli Sinema Severler” ile buluşuyor...*

İZMİR’de aralıksız olarak devam eden en uzun soluklu sinema organizasyonu olan İzmir Kısa Film Festivali, bu yıl 23. kez İzmirli sinemaseverlerle buluşuyor. Kültür Bakanlığı, İzmir Büyükşehir Belediyesi, Sinema Genel Müdürlüğü, Buca Belediyesi, Konak Belediyesi, Fransız Kültür Merkezi, Alman Kültür Merkezi ve Migros’un katkıları ile gerçekleşen festival 14 Kasım – 20 Kasım tarihleri arasında gerçekleştirilecek.

Kasım ayının bir kent klasiği haline gelen ve binlerce İzmirli’nin sonbahar ritüeli olan İzmir Kısa Film Festivali programı bu yıl da dopdolu.

Festivalin programında yer alan birçok ödüllü film Türkiye gösterimlerini ilk defa İzmir’de yapıyor. Ayrıca online ve fiziksel olarak gerçekleştirilecek olan söyleşiler ile seyirciler yönetmenlerle buluşturulacak.

FESTİVAL TARİHİ

14 KASIM - 20 KASIM

120 ülkeden 4000’in üzerinde yönetmenin filmi ile başvuruda bulunduğu İzmir Kısa Film Festivali zengin programıyla İzmirli sinemaseverlere sinema dolu bir hafta geçirtmeyi hedefliyor. Fransız Kültür Merkezi, Buca Belediyesi Tarık Akan Gençlik Merkezi, Karaca Sineması ve festivalin internet sitesi üzerinden gerçekleştirilecek gösterimlerle, bu yıl da 400 kadar kısa film sinemaseverlerle buluşacak. Film gösterimleri dışında, başarılı oyuncularla söyleşiler, duayen sinemacılarla paneller ve yetkin isimlerle atölyeler içeren festival, geniş programıyla da kısa film konusundaki farkındalık çitasını biraz daha yükseltiyor.

İzmir Film Works

BU yıl yeni kategorilerin eklendiği İzmir Film Works içerisinde ayrıca yeşil film yapımı ile ilgili olarak kısa film yönetmenlerine eğitimler düzenlenecek. Film üretimi sırasında sürdürülebilirlik teması çerçevesinde yapılan

çalışmalar ve dikkat edilen biçimler yurtiçi ve yurtdışı örnekleri üzerinden genç yönetmenlere aktarılacak. Yapılan söyleşiler sonucu yeşil film yapımı rehberi oluşturulması ve dijital olarak sinemacıların kullanımına sunulması hedefleniyor.

Festivalde bu yıl 2. kez düzenlenecek olan İzmir Film Works ile birçok kısa film projesi de desteklenecek. Teknik ve artistik birçok eğitimin yapılacağı Film Works içinde bir de 10.000 TL ödüllü bir proje yarışması da yer alıyor.

ALTIN KEDİ İÇİN

Ulusal Kurmaca

Adres / Aram Dildar

■ **AVUCUNUN** içi gibi bildiği memleketine atanan öğretmeni büyük bir sürpriz beklemektedir; görevlendirildiği köy haritalarda veya herhangi bir kayıta yer almamaktadır.

Bahçeler Put Kesildi / Ali Cabbar

■ **BABASININ** ölümünün ardından yıllardır gitmediği köyüne dönen Yusuf, bir jeotermal şirketinin babasının tarım arazisini satın almak ve kuyu açmak istediğini öğrenir.

Ben ve O / Buse Halaçoğlu

■ **KİMSE** tarafından sevilmediğini düşünen ve başarısız bir yazar olduğuna inanan Adam, herkes gibi onun da kendini terk ettiğini düşündüğü Kadın'la baş başa kalıp konuşabilecekleri bir oyuna katılır.

Ben Tek Siz Hepiniz / Barış Kefeli - Nükhet Taneri

■ **DENİZ**, çevresi tarafından sevilen bir öğretim görevlisidir. Tüm İstanbul'u kapsayan bir elektrik kesintisi yaşanırken Deniz'in dairesinde elektrik vardır. Başta kendini şanslı hisseden Deniz, kesinti sürdükçe yalnızlaşmaya başlar.

Birlikte, Yalnız / Kasım Ördek

■ **İSTANBUL**'un gettolarında araba çalarak geçimini sağlayan genç bir çift olan Sevgi ve Doğan, ilişkilerinin en gergin döneminde yabancı plakalı bir araba çalar. Ancak yalanlar ve korku etrafında dönen olaylar onları aşkları, değerleri ya da yoksunlukları ve seçimleri hakkında bazı gerçeklerle yüzleşmeye zorlar.

Bugün Değil / Yağmur Mısırlı

■ **İKİ** ev, üç çocuk ve alzheimerli annesiyle ilgilenen bekar bir dadı olan Meryem, orta sınıfın kendi kendine yardım etme söylemine kapılıp hayattaki önceliklerini gözden geçirir ve kendisi için bir adım atmak ile ilgili en kötü günü seçer.

Cehennem Boş, Tüm Şeytanlar Burada / Özgürcan Uzunyasa

■ **SINAVLARA** hazırlanan genç oyuncu Gülşah, bir gün asistanlık yaptığı tiyatrodaki başarılı bir oyuncunun tacizine uğrar. Aynı sırada oyunculuk yaptığı filmin, günlük hayatının ve tiyatro dünyasının gerçeklikleri birbirine karışır ve Gülşah, tüm bu karışıklık içerisinde kendi hakikatini korumak zorundadır.

Çevir Sesi / Özer Arslan

■ **MESLEĞİNE** bağlı, özverili psikiyatrist Onur Bey'le, bağlanma sorunu yaşayan, genç sanatçı Umur Bey'in son terapisi, Onur Bey'in kanser olduğunu açıklamasıyla alt üst olur.

YARIŞACAK FİLMLER

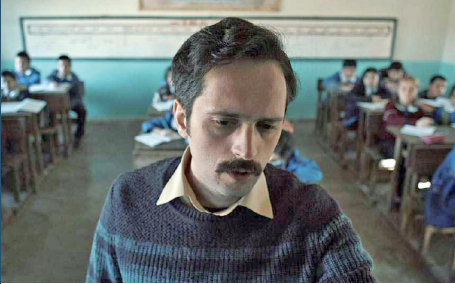
Ulusal Kurmaca

Gece Babamızı Ararken / Alkım Özmen

■ **BABALARININ** satışa çıkarttığı evden pay isteyen iki erkek kardeş, babalarını ikna etmek için çıktıkları bir gecelik yolculuk sırasında, aralarındaki güven problemiyle yüzleşmek zorunda kalırlar.

Rutubet / Turan Haste

■ **ANADOLU**'da zorunlu görevini yapmakta olan Öğretmen İshak bir yandan eşiyile olan çocuk velayeti problemini çözmeye çalışırken diğer yandan kendisini ideallerinden uzaklaştıran sınıfın en haşarı öğrencisi Yusuf ile otorite mücadelesi içine girer.

Sar / Adar Baran Değer

■ **GÖÇ** her zaman biraz mecburi, göç yoluysa trajedilere gebedir. Göçmenler, öngörülmezliklerle dolu bu mecburi yolculuğu sağ salım tamamlasalar dahi yolda her zaman bir şeylerini yitirmişlerdir.

Seçim / Bahri Baykal

■ **ORTA** yaşlardaki Atay pek çok adayın katıldığı kiralık katil rolü için oyuncu seçmelerine girer. Adayların hepsi gençtir. Atay çok profesyonel bir performans gösterse de rolü alamaz. Abartılı ve kötü rol yapan genç bir aday rolü alır.

Şüphesiz / Gökçe Pekhamarat

■ **İNANCINA** bağlı bir adam olan Sait, maddi dünyaya sırtını dönmüştür. Bu huzurlu varoluş, televizyonda gördüğü bir haber ve gece yarısı kapısını çalan bir belediye işçisi ile alt üst olur.

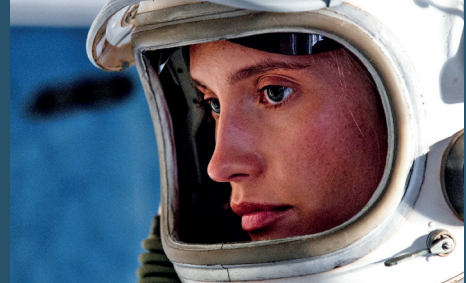
Uluslararası Kurmaca

Inherent / Nicolai G.H. Johansen

■ **GOTİK** korku, küçük kasaba genç romantizmiyle buluşur. Sokaklarda gezip, bir oğlan çocuğunu izleyen kızı takip ederken, daha sonra onun bir şeye bağlı olduğunu fark ederiz. Kızın, evinin çatı katında hizmet ettiği uğursuz bir varlık bulumaktadır.

Radio Silence / Kerren Lumer-Klabbers

■ **SEVDİĞİNİZ** birinden ayrılmak, yapılması en zor şeylerden biri olabilir.

Warsha / Dania Bdeir

■ **BEYRUT**'ta vinç operatörü olarak çalışan Suriyeli bir göçmen, özgürlüğüne ulaşmak için en tehlikeli vinçlerden birinde vardiyaya geçmek için gönüllü olur.

ALTIN KEDİ İÇİN

Uluslararası Kurmaca

The Cormorant / Lubna Playoust

- **BİR** anne ve oğul olan Françoise ve Paul, izole bir adadaki evlerinde gözlerden uzaktır. Karabatak, hayatlarının iki anını - gençlik ve olgunluk - iç içe geçirir; burada, ilişkilerinin zaman zaman kırılğan veya gergin, ama yıkılmaz bağları oluşur.

Brutalia, days of labour / Manolis Mavris

- **TAMAMEN** özdeş kızlar, askeri üniforma giymiş, gece gündüz çalışıyor. Anaerkil bir aile. Oligarşik bir toplum.

On Xerxes' Throne / Evi Kalogiropoulou

- **PERAMA** tersanesinde distopik bir işyeri. Fiziksel temasın yasaklanması, insan etkileşimini dünya dışı simülasyonlara dönüştürmüştür.

Deer / Hadi Babaeifar

- **DOKUZ** yaşında bir çocuk olan Ehsan, İran'ın kuzeyindeki uzak bir köyde ailesiyle birlikte yaşamaktadır. Küçük kardeşinin doktorların tedavi edemediği ciddi bir hastalığı vardır. Ehsan kardeşinin öleceğini hisseder.

An Irish Goodbye / Tom Berkeley, Ross White

- **KUZEY** İrlanda kırsalında çalışan bir çiftliğin arka planında geçen film, annelerinin zamansız ölümünün ardından yabancılaşmış kardeşler Turlough ve Lorcan'ın yeniden bir araya gelmesini izleyen bir kara komedi.

Cherries / Vytautas Katkus

- **YAKIN** zamanda emekli olmuş bir baba, oğlunu bahçedeki kiraz toplama işinde kendisine yardım etmesi için davet eder. Baba, oğluna yetişmeye çalışırken kiraz işini bitirmek için acele etmez. Kirazlar arka planda kalır.

North Pole / Marija Apcevska

- **SİSLİ** saha, kalabalık soyunma odası. Margo kendisini hiçbirine ait hissetmez. Belki bekaletini kaybederse sonunda yerini bulacağını düşünür.

Ulusal Belgesel

Dün Bugün Yarın / Orhan Dede

- **AMAR**, Tamir, Shaded, Raya, Salma, Sara ve diğerleri. Yıllarca hayatta kalan ailelerine ulaşmaya çalıştılar.

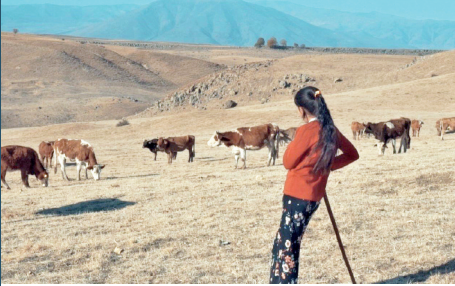
YARIŞACAK FİLMLER

Biz Buradayız / Mahmut Akay

- **'BİZ** Buradayız', Birleşik Krallık'ta büyük ölçüde Türkçe konuşan demografinin sembolik olarak yok edilmesiyle ilgili kısa bir belgesel. Film, İngiliz Türkçesi konuşan insanlardan oluşan bir karmaşanın içinden geçerek, medyadaki görünmezliklerine dair çeşitliliği ve düşünceleri yakalıyor.

Her şey Yolunda / Muhammet Beyazdağ

- **BİR** yayla köyünde yaşayan 12 yaşında bir kız çocuğunun ve köydeki diğer insanların yaşam biçimleri, sıkıntıları ve düşünceleri anlatılmaktadır.

Suyu Bulandıran Kız / Deniz Telek

- **DAHA** önce hiç görmediğim köyümde 21 günlük karantina sürecini geçirirken, kameramla bebekken ölen ablamın izini takip ediyorum.

Suriyeli Kozmonot / Charles Emir Richards

- **BU**, hikaye uzaya giden ilk Suriyeli Muhammed Faris'in hikayesidir. Özgür bir Suriye fikri onu hedef haline getirdiği için ülkesinden kaçmak zorunda kalır.

Ulusal Deneysel

Fraktal: Para Adam / Zahid Çetinkaya

- **İŞ** yerine tabutlarla giren çalışanlar, plazaların mezarlığı olan bir asansör, makineleşmiş beyaz yakalılar, kafasından para çıkan insanlar, birbirlerine hırslayan iş adamları ve para kusan bir patron üzerinden gerçekliğin distopyası...

Megalopolis / Oğuzhan Kaya

- **ŞEHİRLER** hızla birleşirken, doğa sessiz, narin ve görkemli adımlarla uyuyan adamın evine girer.

Dış Hatlar / Erinç Durlanık

- **FİLM**, son günlerini İstanbul'a veda ederek geçiren Deniz'i, arkadaşlarını, en yakın akrabalarını ve kız arkadaşını, bir yandan da kendi kimliğini kamera arkasına saklarken anlatıyor.

Her Şey Sinirimi Bozuyor / Hazal Bayar, Çağrı Saydam

- **BİR** kadının bilinçdışı üzerinden, sinir krizine deneysel bir bakış. Giriş, Sinthome, Bedenselleşme, Parçalanış ve Bitiş bölümlerinden oluşan filmimiz, karakterimizin bilinçdışına bir TV ekranı aracılığı ile bağlanır. Alışılabilir düzenin sıkılmıştır. Delirmesini engelleyen bir başka delilik yaratır.

Larva / Volkan Güney Eker

- **8** yaşındaki bir kız çocuğu, karşılaştığı adaletsizliğe bir çözüm bulmak için masalsi iç dünyasını kullanır.

ALTIN KEDİ İÇİN

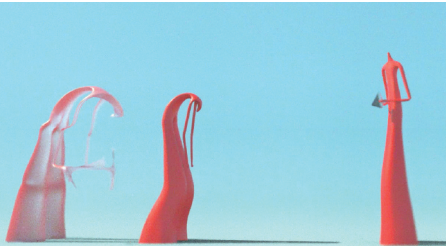
Ulusal Animasyon

Korosi / Burcu Özkan

■ **KATSI**, Çoruh Vadisi'nin yemyeşil dağlarında yaşayan yaşlı bir adamdır. Bir sabah uyanır ve sobasında ıhlamur çayını demlemek ister. Sobasını yakabilmek için odun kalmadığını fark eden Katsi, odunluğa giderek sepetine odun doldurmaya başlar. Odunların içinde eski bir sandık görür. Sandığı açar ve eski bir aile fotoğrafı karşısına çıkar. Tam bu esnada dışarıdan haberci karganın sesi duyulur.

Devinim / Serdar Koçak

■ **YERYÜZÜNE** düşer. Yanında bir piramit düşer. Yüzeye çarptığında, yeryüzünde olduğunu anlar. Ayağa kalkar, etrafına bakar ve gördüğü şey aşına olduğu bir şey değildir.

Oyun / Önder Menken

■ **DÜNYA** üzerinde oynanan oyunların, insanlığın geleceğini karanlıkta bıraktığını anlatan bir hikaye.

Yaşlı Adam ve Deniz / Eylül Yarkın

■ **ANA** karakter, 84 gündür balık yakalayamayan Santiago adında yaşlı bir balıkçıdır. Santiago, sandalını çok uzaklara körfez akıntısının derin sularına götürür ve çok geçmeden dev bir kılıçbalığı yakalar.

TUZHÂRE / Haluk Mirac Aykın Snopsis

■ **KARARAN** güneşle ıssız bir diyarda kaybolan Maris, dağdaki varlığın titremesini takip eder ve gizemli anahtarın doğru deliğini arar.

YARIŞACAK FİLMLER

İZMİR FİLM WORKS İÇİN GERİ SAYIM BAŞLADI

*Kısa Film Projeleri
Ödül İçin Sunulacak*

İZMİR Kısa Film Festivali bu yıl ikinci kez gerçekleştireceği İzmir Film Works programı ile sinema sektörünün duayen isimleri ile İzmirli sinemaseverleri atölyeler ile bir araya getirmeye hazırlanıyor. Bu yıl ayrıca yeşil film yapımı ile ilgili bir günlük eğitimlerin ve söyleşilerin yapılacağı etkinlikte iki yeni kategori daha açıldı. Belgesel ve İzmir'den filmlerin de proje sunumları gerçekleştireceği İzmir Film Works bu yıl İZQ İnovasyon ve Girişimcilik Merkezi'nde gerçekleştirilecek.

Yönetmenlik, film yapım, teknik anlatımlar, yeni teknolojiler, senaryo, belgesel ve animasyon konularında eğitimlerin yapılacağı film works içerisinde kurmaca ve belgesel filmler ödüller ile desteklenecek.

Kültür Bakanlığı, Sinema Genel Müdürlüğü ve İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından desteklenen İzmir Kısa Film Festivali programına, geçen yıl dahil edilen ve önümüzdeki yıllarda içerisine bir film marketi de gerçekleştirilerek devam edecek olan İzmir Film Works, Türkiye'nin kısa film üretimi konusunda en kapsamlı film etkinliği olmayı hedefliyor.

FINALIST PROJELER BELİRLENDİ

Armağan Çağlayan, yönetmen yazar Ali Kemal Güven, yapımcılar Seda Özkaraca ve Hilal Şenel'in değerlendireceği finalist

projeler belirlendi. 10.000 TL yapım destek ödüllü yarışma sunumları 18 Kasım tarihinde İZQ İnovasyon ve Girişimcilik Merkezi'nde gerçekleştirilecek. Belgesel ve İzmirli kısa film projelerini ise akademisyen Alev Fatoş Parsa, Nurhan Özsoy Taşdemir ve Sidar Serdar Karakaş değerlendirecek.

İzmir Film Works Ulusal Kurmaca Kategorisi Finalist Projeler

Kabuk

Kudret

Çıkmaz Sokak

Doksan Dokuz

Yüzücü Kız

Kilit

Suriye ; Uyuyan Güzel

Merhaba Anne Benim Lou Lou

Bozgun

Cennetsiz

İvan'ın Çocukluğu

Sema Güler

Mehmet Oğuz Yıldırım

Ezgi Temel

Celal Yücel Tombul

Anıl Gündoğan

Hasan İnce

Emir Külal Haznevi

Atakan Yılmaz

Senem Zencir

Merve Bozcu

Yiğit Armutoğlu

izmir
Film
WORKS

İzmir Film Works Ulusal Belgesel Kategorisi Finalist Projeler

Ahraz

Benlik

İyi Ölüm

Senin de mi Bir Mürüvvetini Görsek

Affet Bizi

Human Papilloma

Ahmet Keçili

Berkay Özdiñç

Hasan Ete

Begüm Aksoy

Enes Yıldız

Aslı Coşar

İzmir Film Works İzmirli Kategorisi Finalist Projeler

Altın Yaprak

Gündüz Gözü

Söyle Bana Nerdeydin

Rehber

Kuşbakışı Etkisi

Kabuk

Bahçe

Çetin'in Olağan Hikayesi

Melihat Özdoğan

Ali Ufuk

Biriz Öztüzemen

Mert Erez

Berkant Bilgi

Utku Çırak

Nil Deniz Demirel

Elçin Elgin

İzmir çok güler yüzlü bir kenttir

17. İzmir
Kısa Film
Festivali'nde
jüri başkanı
olarak
festivalimize
çok şey katan
Erden Kıral
ile vefatından
kısa bir süre
önce ekip
arkadaşımız
Batıgün
Sarıkaya İzmir
ve Erden Kıral
Sineması
üzerine bir
röportaj
gerçekleştirdi.
Erden Kıral
sinema
yolculuğunu
anlattı

SÖYLEŞİ: BATIGÜN SARIKAYA

ERDEN KIRAL

Bu söyleşi, 25.06.2022 tarihinde İz Televizyonu'nda yayınlanan Sinema Gezgini programından kısaltılarak alınmıştır.

■ **Erden Bey, İzmir’de son dönemde iki önemli film gerçekleştirdiniz. Bu kentle ilgili düşüncelerinizi merak ediyorum.**

Çok güler yüzlü bir kenttir İzmir. Ben burada üç film yaptım. Mavi Sürgün, Vicdan ve Gece. Dolayısıyla sevdiğim, sinematografik bir kent. Benim için mekân çok önemlidir. Dramaturjiden, oyunculuktan önce mekân gelir, mekândaki büyü. Gece’de çok uzun süre mekân aradık. Sonunda Tepecik’te bulduk. Tesadüfen Nurgül Yeşilçay’ın yetiştiği, doğduğu evin ön tarafında bir evdi bu. Ev sahibi de hatırladı Nurgül’ü. Sen buradan elma çalardın dedi. Çok sevdiğim bir mekândır. Ama her filmde sonra aslında rüyalarınızın mekânı 200 metre ötededir, ama film bitmiştir. Hep böyle olur.

■ **Gece’yle başladık ama sizin 70’lerden bugün sinemamıza kazandırdığınız başarılarınız var. Hakkari’de Bir Mevsim, Kanal, Bereketli Topraklar Üzerinde, Ayna gibi, Dilan gibi.**

Almanya’da yaşarken Venedik Film Festivali yöneticileri geldiler ve yirmi otuz film içinden Ayna’yı seçtiler. Fakat Almanlar Almanya’yı sadece bir Alman filmi temsil eder dediler. Ve bunu söyleyenler de önemli yönetmenlerdi Herzog, Wim Wenders gibi. Dolayısıyla biraz tavır aldılar bana Venedik’te. Ama kendini bilen çok kıymetli sinema yazarları var. Onlar üzülmeysin dediler, siz bu filmle bizi çok iyi temsil ettiniz, dediler. Orada bayraklar yarışıyor yani. Cannes’da Yol filmi Palmiye’yi aldı, iki üç ay sonra da Şubat’ta Hakkari’de Bir Mevsim’e Altın Ayı’yı verdiler, fakat son toplantıda Türkiye’ye Cannes’da büyük ödül verildi dendi ve Altın Ayı Gümüş Ayı’ya çevrildi. O dönemde biraz sahipsizdik tabii.

ÇOK ÇİLE ÇEKTİK

■ **Türk Sinemasının o dönem Avrupa’ya açılması için neler söylersiniz?**

Yılmaz Güney kapıyı araladı bazı filmlerle, omuz attı. Ben de kapıyı sonuna kadar açtım. İkimiz Türk sinemasını taşıdık. Ama o dönem karışık bir dönemdi. Türkiye’deki başarılarınız, inanın hepsi kaçırılmıştır. İyi ki de kaçırıldı. Yani biz çok uğraştık, çile çektik, sözgelimi Hakkari’de Bir Mevsim beş yıl yasaklandı. Gerekeşi de Doğu’yu yoksul gösteriyor dendi. Ben tek orada film çekmedim yani. Bereketli Topraklar Üzerinde de yıllarca yasaklıydı. İki filmi yasaklanan yönetmen ne yapar, çağırıldılar Almanya’dan ve on dört yıl kaldım. Tabii çok şey kazandım, dostlar edindim. Mesela Wim Wenders benim dostumdur. Büyük sinemacılarla tanıştım, çünkü akademi üyesi seçildim orada. Çok önemli bir sanat geleneği var orada. 1984’te sinema bölümü kuruldu. Edebiyat, resim ve mimari alanda çok büyük isimler var. Ben de kurucular arasındayım ve ölünceye dek oranın üyesiyim.

■ **Türkiye’den tek üyesiniz.**

Tek üyeyim. Yılmaz’ı ya da beni alacaklardı. Yılmaz Fransa’ya kaçmıştı. Uzun toplantılardan sonra benim seçtiğim anlaşıldı. Orada sanatçıya çok önem veriyorlar. Kültür sanat, bana bir ev tahsis etti. İyi bir çalışma yaşamım oldu bu sayede. Dünyayı dolaştım filmlerimle. Özellikle Hakkari’yle. Ama her gün Türkiye’yi

özlüyordum. Nostaljik duygular vardı bende. Sonunda dönmeye karar verdim. Berlin’de duvarlar yıkılınca her şey alt üst oldu. Amerikalılar geldi. Büyük Alman şirketlerini satın aldılar ve abur cubur filmler yapmaya başladılar. Ben de döndüm.

■ **Sinema yolculuğunuzdan bahsedelim. Öncesinde Seramik eğitiminiz var, bu sırada sinema tutkusunuyla dolusunuz. Filmlerinizi yoğun olarak edebiyattan besleniyor. Çocukluğunuzdan beri edebiyatla kurduğunuz ilişki filmlerinize yol gösteriyor.**

Eşimin Tezer Özlü oluşu da bunu etkiledi tabii. Çevrem çok seçkin edebiyatçılarla doluydu. Can Yücel, Ferit Edgü, Demir Özlü, onlarla biz yetiştik. Ben o zaman çok gençtim, akademi öğrencisiydim. Seramik bölümünü bitirdim. Çok hoşuma giden bir işti ama maalesef o sırada rejisi asistanlığına başladım. Filmler bildiğiniz gibi sırayla çekilmiyor. Çok kısa sürede çekiliyordu. Bilge Olgaç’ın yönettiği Krallar Kralı ile başladım, Bilge hastaydı, Yılmaz çekiyordu. Sonra yapamayacağım dedim Yılmaz’a, bıraktım. Yılmaz da “Ben de başlangıçta çok zorluklar çektim, yaparsın.” dedi ve geri döndüm. Tarihi bir andır benim için. Yoksa sinemayla ilgilenmeyecektim.

■ **Bu arada Yılmaz Güney’le aranızda büyük bir dostluk ve çatışmalar da var.**

Aramızda nefret aşkı var. Büyük bir hayranlığım var sinemasına. Ama yaptığı bazı yanlışlara da katlanamadım doğrusu, özellikle Yol filminde, ön hazırlık sırasında beraberdik. Ve filmi aşağı yukarı 20 güne yakın çektim. 20 gün sonra aramız açıldı. Bazı şeyler istedi benden. Onları şimdi söylemeyeğim. O zaman bıraktım.

Oyuncuları sorguladılar filmde memnun musunuz diye. Baktım ki yönetmen burada sorgulanıyor, hâkim olamam artık diye düşünüp istifa ettim. Ondan sonra Tezer ‘sen iyi bir sinemacısın, Ferit’le Hakkari’de Bir Mevsim hakkında konuşayım mı?’ dedi. Konuşma dedim ama konuşmuş. Ferit, bu fantastik bir roman, bundan sinema olmaz, demiş. Sonra herhalde sinemayı da seven biriydi. Sinemateklerde dolaşmış. Görüştük, orada da fantastik bir roman olduğunu söyledi. Ben dedim gerçekçi bir yapı kuracağım, kiminle dedi. Onat Kutlar’la dedim. Peki, o zaman başlayın. dedi.

NEW YORK’TA VİZYONA GİRDİ

■ **Romanın şiirsel bir anlatımı var. Filmde de görüntü çalışması muazzamdı.**

Evet onu yakaladığımı sanıyorum. İyi bir kadrom vardı, Erkan Yücel ve Genco Erkal’ın en iyi filmlerinden biridir. Genco çok iyi hissetti her şeyi. Biraz hastalıklı ve Fransa’da eğitim görmüş bir Türk aydınıydı. Bu filmle ilgili çok anım var.

■ **Çekimleri de çok zorlu. Müthiş karlı bir ortamda, mekân bulma arayışı var, epey teknik zorluk yaşayarak çekmiş olmalısınız.**

Üstelik bir kitapçı sahnesi vardır. Orada geçen kutu mesela karlara düştü. Kamera asistanı düşürdü maalesef. Karlar da yedi metre olduğu için bulamadık. Sonra İstanbul’da çekerim diye düşündüm. Çok yorgun olduğum için vazgeçtim. İşte o sahne yoktur ama buna rağmen film çok uzun süre yaşayacak.

■ **Çocukların Kürtçe “na” dedikleri bir sahne var. Filmde duyulan tek Kürtçe sözcük bu ayrıca. Filmle ilgili çok paylaşılan anekdotlardan.**

O dönemde Kürtçe yasaktı. Eskiden Tarkı, Kadir'i filan sansür kuruluna yollardık etkilemek için kurulu. Ben de Genco'yu yolladım. Bu sahnede öksür dedim. O sahne geldiğinde öksürük nöbetine tutuldu ve kurul duymadı orayı. Sonradan filmin Avrupa Amerika serüveni başladı. O yıllarda Los Angeles olimpiyatlarında açılış filmi olarak gösterildi. New York'ta vizyona girdi. Avrupa'da ise bütün ülkelerin televizyonlarına satıldı. Yapımcı çok ihya oldu.

■ **O dönem üst üste iki filmle birlikte toplumcu gerçekçi edebiyatın sinemadaki yansımaları gibi bir etkisi var. Gelen eleştiriler nasıldı özellikle Avrupa'da?**

Yani tabii Yılmaz Amerikan sineması kurgusunu çok severdi. Çok çabuk keserdi montajda. Hızlı gelişen filmlerdir onun. İyi bir senaryo yazardı o çok. Benim filmlerim ise daha sofistikedir, özellikle Ayna ve tabii Hakkari'de Bir mevsim. Bereketli topraklar üzerinde ise Orhan Kemal romanıdır, düz bir anlatı vardır, ama çok gerçekçidir. Dolayısıyla buradaki insanlara göre en iyi filmim odur. Avrupa'dakiler ise Ayna'yı daha çok sever. Bu zamana dek yapılmış Avrupa'daki en iyi filmler listesine hem de baştan girdi.

■ **O yıl Avrupa Filmlerinde de birinci seçilmişti.**

Evet, ben önce Tarkovski'nin Ayna'sı zannettim. Fakat 1984 Erden Kıral diye görünce ikna oldum. Yani sofistike filmler yaptım. Yılmaz daha çok halk filmleri yaptı. Filmleri çok etkileyici ve inandırıcıydı. Bana sorarsan bir filmin iyi ya da kötü olması hiç önemli değil. Güçlü olması önemli. Yılmaz'ın filmleri etkilidir. Olabildiği kadar radikaldir. Sıkıyönetim baskısı vs. var sonuçta. Şöyle bir anım var, Duvar'ı Berlin'de bir sinemada izledim. Ve metroya geldim. Ters yöne gitmişim. O derece etkilenmişim. Sonra Yılmaz bana aslında hapisaneleri ben hafif gösterdim çok daha serttir dedi. Hapishane hayatını onun biliyorum, çünkü hapishaneleri dolaştım bütün serüveni boyunca. Hatta Bereketli Topraklar Üzerinde'yi ona İmralı Cezaevinde götürüp izlettim. Mahkumlarla birlikte. Yanımda oturuyordu hiç tepki vermedi ama müdürün odasına geçtik "Müdürün ne kadar güzel değil mi?" dedi. Öyle dolandırarak söylerdi. 'Film bitince sahneye çık bir iki şey söyle' demişti. Mahkumlar alkışladılar. Hayatımdaki en güzel iltifatı orada aldım. Bir mahkum kalktı ve "Allah razı olsun abi" dedi. Böyle günler işte. Yol'u hazırlarken de hapishanede kaldım müdürün izniyle. Çünkü oradaki mahkumların öyküsüdür o.

■ **Yol'un önceki adı Bayram'dı ve 11 mahkumun öyküsü vardı.**

Bayram iznine çıkanları anlatır çünkü. Evet, 11 mahkumdu, ben kısaltmasını istedim ama kabul etmedi. Ama Şerif bunu 7'ye 6'ya indirirsen kabul ederim, demiş. Vallahi ben çok mücadele ettim, 26 gün sonra filan da aramız açıldı. Hep dost kaldık ama ben kırıldım. Isparta Cezaevine çağırıldı beni olaydan sonra. Gitmedim. Bir mektup yazdım, içten ve ağır bir mektuptu. Daha sonra ölmeden on gün önce aradı. Helalleştik orada. İşte birisi çıkışı yapacaktı Türk sinemasında, onu da sen yaptın, kutlarım seni, dedi. Ben de sağ ol abi dedim. Çok üzülüm sonra, çok ağladım.

■ **2005'te Yolda diye bir film çektiniz**

bu hikâye üzerine.

Evet, Venedik'te yarıştı bu film. Postmortem diye başlıklar atıldı, yani ölüm sonrası. Yılmaz'ın etkileri var ama Yılmaz'ı aşan bir film diye övgüler aldı. Türkiye'de pek ilgi görmedi, neden dersen Yılmaz Güney'in adı bile yasaktı bir ara. Yılmaz o dönem sen çok eski arkadaşımın dedi bana. Isparta'ya gelir misin dedi. Bir kış günü, yollar buz gibiydi, kayarak böyle on küsur saat Isparta'ya gittik ve görüştük. Dergi çıkarmam için çağırılmış. Güney'in Arkadaşları adında dedi. Çok fraksiyon var dedim. Adı Güney olsun dedim. Koşulum var, sadece kültür sanat dergisi olursa varım dedim.

COSTA GAVRAS DA ORADAYDI

■ **Ama sonra çok siyasi bir çizgiye doğru evrildi.**

Siyasi dergi oldu. Çalışanlar ve Yılmaz Güney yüzer yıl filan cezalar aldılar yani. Ama bir şey anlatmak için de esnek olmak lazım. Çok radikal kararlar radikal tepkiler doğurur.

■ **İki dergi daha çıkardınız bu arada Çağdaş Sinema ve Gerçek Sinema.**

İki dergiyi de batırdım. Bununla da iftihar ediyorum. Bir ülkenin sinemasının teorik dergisi yoksa o sinema yaşamaz. Teorik birikimler şarttır. Bir de Onat Kutlar'ın çıkardığı bir dergi vardı. Onunla birlikte birikim sağladık. Bir kuşak yetişti oradan. Bizim kuşak sinematekte yetişti. Dünya klasiklerini orada gördük. Bizden sonrakiler de İKSV'de Emek Sineması'nda yetişti. Emek Sineması direnişinde Costa Gavras da oradaydı. Beni hırpaladılar, su da sıktılar. Oranın yıkılmaması için çok direndik ama olmadı. Bu arada şunu da belirtiyim Onat'ın Sinematek'i bana yeterli gelmedi ve ben Paris'e yerleştim, 1970'lerin başında. Aralıklı olarak iki yıl kaldım ve dünya klasiklerini

gördüm. Çok hayran olduğum Brezilya sinemasıyla karşılaştım yani üçüncü dünya sineması, bu sinema anlayışı üzerine yazarak ülkemize taşıdım, bilgilerimi aktardım. Orada etkilendiğim bir sinemacıyla Globo Rocha ile tanıştım. Brezilya'da sıkıyönetim olduğu için Paris'te sürgün hayatı vardı. Fakat Altın vuruşla çok genç yaşta öldü. Geniş analizler vardı Çağdaş Sinema'da. Biraz karmaşık bir sinemadır da o. Hem belgesel hem de politik sinema örnekleridir onlar. Bolivya, Peru sineması. Solanas vardı Arjantinli.

■ **Bu sinema estetiği sizi nasıl etkiledi?**

Ben hep sıyrılmaya çalıştım etkilerden, korktum yani, kendi sinemamı kurmaya çalıştım. Biliyorsun kendime göre bir dilim var. Türk Sinemasına benzemeyen. Bunu el yordamıyla önsezilerle kurmaya çalıştım. İyi bir yönetmenin önsezileri önemlidir. Yılmaz Güney tabii bizim kuşağı çok etkiledi. Bizim kuşak Umud filmindeki faytondan indik. Ben Umud'u gördüğüm zaman şaşaladım. Onat'ın heyecanını da anımsıyorum. Lütfi Akad de beğenmiş, güzel ama belgesel gibi, demiş. Onat Kutlar "bizim sinemada iki kırılma noktası vardır, Umud ve Hakkari'de Bir Mevsim" der. Biz Türk sinemasının dilini biraz değiştirdik. Dil soyuttu ve oyunculuklar çok teatraldı. Oyuncu öne gelir ve uzaklara bakardı.

■ **En çok hayran olduğunuz yönetmenlerden biri sanırım Robert Bresson. Bir söyleşide basitliğe ulaşmaya çalıştığınızı söylemişsiniz.**

Tarkovski dünya üzerinde en yalın yönetmeni Bresson'u gösteriyor, Türk sinemasında da Lütfi Akad'tır. Akad çok birikimli bir insandı, tüm bunları süzgecinden geçirip basit mizansenler kurardı. Gerçeği arardı ve onunki çok ağırbaşlı bir sinemadır.

Kamerasını kurar ve gerçekliğe erişebildiği an çekerti. Türk sinemasında da basitliğe erişebilmiş ender yönetmenlerdendir. Benim hayatım da böyle geçti. Basitliğe erişmek sinemacı hayatımın özeti. Mesela Godard travelling ahlaki bir sorundur demiştir, ben de genişleterek kameranın yeri de ahlaki bir sorundur diyorum. Amma bakıyorum bazı filmlerde kamera dolaşır duruyor, gevezelik ediyor. Çünkü yönetmenler ne yaptığını bilmiyor. Sinemanın en önemli işi atmosfer kurmaktır. Atmosferi doğru kurarsanız işin büyük kısmı hallolur.

■ Osman Seden'in yanındaki aistanlık döneminden bahsedersiniz?

Osman Seden bana her şeyi öğretmişti, iyi bir birikimim vardı. Çünkü bir sinemacı eğer çırağı onun gibi film yapmıyorsa büyük ustadır. Ben onun gibi film yapmadım. Ama benim önümü açtı. Özgür bıraktı. Çalıkkuşu filminden sonraki filmi çekmemi istedi, ama ben hazır değilim dedim. Ben aylıklı yönetmedim. Birlikte 8-9 film yaptık. Sonra da görüştük. Bütün yıldızlar Osman Seden'e bağlıydı. Daha çok ticari filmler yaptı. Kemal Film. Büyük firmaydı. İstenen paraları da veriyordu. Çalıkkuşu başyapıttır bence üç saat. İki ye bölmüşlerdi. Düşman Yolları kesti çok iyi film. Çok iyi yönetmendir ama düşük profilli filmler yaptı. Bilinçli olarak tabii, şirketi ayakta tutmak için.

■ Bazı oyuncular da sinemaya sizinle başladı. Kadir İnanır, Nur Sürer gibi...

Kadir İnanır'la fotoromanla başladık. Çok da iyi arkadaş olduk. Zayıf ince, takım elbisesi bile olmayan bir çocuktuk. Akrabasının takım elbisesiyle geliyordu filan. Sonra ben İstanbul Reklam'da çalışırken otuz dakikalık bir yarı belgesel Kumcu Yaşar'ı çektim. Orada oynattım. Maalesef o film Güney Film'in deposundaydı, askerler geldi, diğer filmlerle birlikte aldılar götürdüler. Yıllar sonra basın yoluyla Genelkurmay'dan o filmi istedim ama yanıt gelmedi. O film yok. Diğer keşifim de Nur Sürer. Çukurova'ya gideceğim Bereketli'yi çekeceğim. Tuncel bana Nur'u tanıttı, deneyelim dedik. Senaryodan sayfalar okuduk. Kusursuzdu. Çok da güzel oynadı. Çok gençti. Bülent Kayabaş'la evliydi.

■ Bir senaryo çalışmasını nasıl yürütüyordunuz, Tuncel Kurtiz'le çalışmak nasıldı?

Tuncel'le Bereketli Topraklar Üzerinde'de birlikte çalıştık. Aslında uyumluydu. Orhan Kemal o romanda bütün sahneleri diyaloglar halinde kuruyor. Tüm diyalogları aktarmak olası değil. Film uzar. Sonra bu sahne ne demek istiyor kısmına odaklandık, onu demek isteyen diyalogu bulup kullandık. Öyle yürüdük, zor oldu ama güzel bir senaryo çıktı ortaya. Senin adın yazılınsın dedim. Geride kalmak istiyordum senaryo

konusunda. Hakkari'de Bir Mevsim'de Onat'la benzer biçimde onun adını yazdık. Kanal'da da İhsan Yüce'nin senaryosu istediğimiz gibi olmayınca iş başa düştü deyip çabucak yazmak zorunda kaldık.

■ 1990'lardaki filmlerinizi Mavi Sürgün'den bahsetsek biraz.

O filmi hem Avrupa kabul etti, hem Türkiye'de ilgi gördü. O güne dek en pahalı filmlerden biriydi. 3

milyon mark gibi bir bütçe vardı. 3 ayda çekildi. Uzunca bir süredir. TRT'nin ortaklığı var, kara treni onlar ayarladılar. Mustafa Kemal'in vagonlarını da kullandım.

Kameraman Kenan Ormanlar'ın çalışması da çok başarılıdır orada.

■ Daha sonra Avcı filmi geliyor.

Sinema yazarları o filmi parçaladılar. Oradaki en büyük hatam şudur. Arto Tunçboyacıyan dünyaca ünlü bir müzisyen, o kadar güzel bir müzik yaptı ki ben müziğin etkisinde kaldım ve

filme baştan sona müziği döşedim. Dolayısıyla o müzik filmi ütüledi. Ondan sonra da buna çok dikkat ettim, minimal müzik kullanmaya çalıştım. Aslında film Osman Şahin'in hikâyesine dayanır. Rashomon'dan aldığım söylendi ama öykü başkadır aslında. Oradaki anlatım biçimini, sorgulamayı almaya çalıştım. Filmde masalsi bir yapı da var. O filmdeki oyunculuklardan çok memnun da kalmadım. Filmdeki kuyu mesela iki defa yıkıldı, yeniden yapıldı. Riskli bir çalışmaydı. Pek hoşlanmam o filmden.

■ Geriye dönüp baktığınızda bu film benim dil olarak, üslup olarak en sevdiğim filmim dediğiniz hangisi?

Hakkari'de Bir Mevsim düzeyinde bir film bence Türkiye'de yapılmadı yani. Çünkü muazzam bir metin var sonuçta, diyaloglar. Ayna'yı da severim, kişisel bir film. Bir yerde. Zordu da. Sonuçta iyi yapamazsanız seyirciler bıyık altından güler size. Tabii ilk göz ağrısı Bereketli Topraklar Üzerinde. Aylarca üzerinde uğraştım. Bu üç filmi çok severim. Ama film yapılışı sırasında yaşadıklarım benim için daha önemlidir. O filmde o kadar çok hatıram var ki. Ayna'yı Yunanistan'da çektim, Türkiye'de sıkıyönetim vardı. Yapım gitmek istemedi oraya.

Yunanistan'da ortağımız vardı. Andros diye ıssız bir adada çektik. Doğu Anadolu'da Pula kasabasına benzeyen bir yer bulduk. Ama her yerde kiliseler vardı, onları saklayarak iyi bir atmosfer kurduk. Rüzgâr çok yardım etti bana. Filmde de kullandım. Doğal efekt gibi. Bir de Robert Bresson'un sesçisi çalıştı o filmde. Ne kadar usta olduğunu anladım. Biz uyurken bile mekânın seslerini kaydediyordu.

■ Hemen sonra Dilan adlı daha az konuşulan bir filminiz var.

Dilan'ın ayrı bir hikâyesi var. Cannes'da Yönetmenin On Beş Günü bölümünde gösterildi. Yüzlerce film arasından seçildi. Büyük bir yönetmen çağırıyoruz dediler, sevdiler sanırım. Kamera arkası çok zordu. İsviçreli yapımcı geldi, bu şartlarda burada bırakmam sizi dedi, ekibini götürmek istedi. Ama ekip dedi ki biz iyi bir iş çıkarıyoruz, öyle kaldılar. Berlin'e döndüğümüzde birçok arkadaşımız travma geçirdi. O kadar etkilendiler Ağrı'daki koşullardan. O film beklemek teması üzerine kuruludur. Genç kız, bekler, ama gelmez. Başlangıç noktası Godot'yu Beklerken'den ilham almıştı. Bunun üzerine oranın doğasını kullandık.

YÜK'TEN İYİ FİLM YAPAMAM

■ Siz daima kendinizi yenileyen bir yönetmensiniz. Ele aldığınız tür ve temaları derinleştiren bir anlatımınız var. Son filmlerinizi Vicdan ve Gece de bu anlamda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hasan Özkılıç'ın öykülerinde görsellik var. Senaryo yazar gibi yazıyor. Onu keşfettim, tanıştık. Bu Osman Şahin'de de var. Vicdan'ı yaptık, ilişkim devam etti. Romanların ve Kürtlerin yaşadığı bir mahalleden geçtik bir gün, bana bir şeyler anlattı, bunun romanını yaz dedim. Zahid'i yazdı. Sonra yolladı. Bunu yapıyorum dedim ve yıllar sonra İzmir'e tekrar geldim. Gece'yi de böyle yaptık. Türkiye'de maalesef drama yapılamıyor, melodrama hemen kayıverir. Vicdan ve Gece iyi yapılmış dramlardır. İkisinde melodram eğilimi yoktur. Bir de Nurgül Yeşilçay ve Tülin Özen

Vicdan'da doğaçlamaya yatkın biçimde oynadılar ve çok iyi bir elektrik tutturdular. Tel örgülere tırmanıp İzmir'e küfrettikleri sahne gergindi epeyce, ben o sahnede epey gerdim herkesi. Atmosferi germem gerektiği için öyle yaptım. Bu arada iki filmin arasında Yük filmim var ve açık söyleyeyim Yük'ten iyi film yapamam. Benim için çok önemlidir. Orada Bresson'a selam gönderdim.

■ Peki yeni bir projeniz var mı?

Benim fiili olarak sinema hayatım bitti, doyuma ulaştım istediğim filmleri yaptım, sevdiğim işleri yaptım. Son projemiz de olmadı maalesef. Çıkan destek yeterli olmadı. Prosedür işler uzayınca film den vazgeçtiğimi bildirdim.

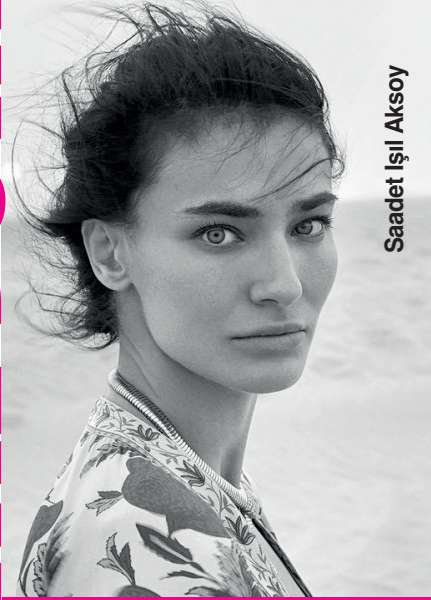
FESTIVAL JÜRİSİ BELLİ OLDU

Ümmü Burhan

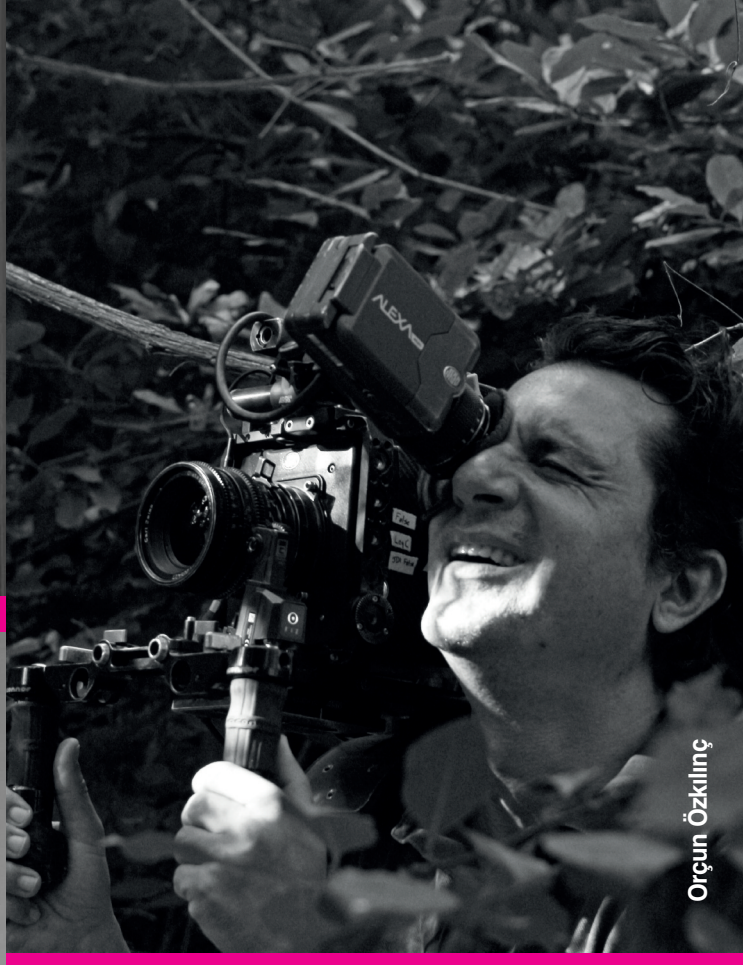
Ömer Faruk Sorak

Saadet Işıl Aksoy

Zeynep Santiroğlu

Orçun Özkilinc

İzmir Kısa Film Festivali içerisinde yarışma filmlerini İzmirli sinemaseverler ile festival salonlarında izleyip yarışma için değerlendirecek olan festival jürisi belli oldu.

BU yıl 23. kez sinemaseverlerle buluşacak olan İzmir Kısa Film Festivali'nde yarışma filmlerini değerlendirecek jüri belli oldu. Yönetmen Ömer Faruk Sorak başkanlığında oluşturulan jüri ulusal kurmaca kategorisinde bulunan 13 kısa filmi değerlendirecek. Başarılı oyuncu Saadet Işıl Aksoy, Türkiye'de uluslararası film prodüksiyonlarının yapılmasına imkan sağlayan Zeynep Santiroğlu Sutherland, Ağorüntü yönetmeni Orçun Özkilinc ve Exxen genel müdürü Ümmü Burhan festivalde hem filmleri değerlendirecek hem de sektör tecrübelerini genç sinemacılar ile paylaşacaklar.

Belgesel, deneysel ve animasyon kategorisinde akademisyen Ahmet Gürata, Akademisyen Sabire Soyток ve başarılı animasyon sanatçısı Batuhan Köksal filmleri değerlendirecek isimler.

Uluslararası kategoride ise 2014 yılında İzmir Kısa Film Festivali'nde en iyi film ödülü alan ve geçtiğimiz yıl yaptığı uzun metraj filmi "Son Banyo" ile birçok ödül kazanan David Bonneville, Portekiz'de kadın yönetmenlere yönelik programları ile bilinen PortoFemme Uluslararası Film Festivali direktörü Rita Capucho ve film program ve dağıtıcısı Aitor Arenas Suso jüri olarak yer alacak.

Sinemaseverleri yüzlerce film bekliyor

BU yıl hem online hem de fiziksel olarak gerçekleştirilecek olan festival gösterimleri ücretsiz olarak Fransız Kültür Merkezi, Karaca Sineması, Buca Belediyesi Tarık Akan Gençlik Merkezi ve festivalin online izleme platformunda gerçekleştirilecek. Film programına www.izmirkisasifilm.org adresinden ulaşılabilir.

Sinema ve Mekan Sergisi

Diorama nedir?

DİORAMA, en basit tanımı ile farklı sanat disiplinlerinde faydalanarak hayal gücü ile üretilen ya da gerçekte yaşanmış olan olayların belli bir ölçek yardımı ile üç boyutlu şekilde tasarlanmasıdır.

Şimal Gürkan

İZMİR'de yaşayan diorama sanatçısı Şimal Gürkan ve İzmir Kısa Film Festivali işbirliğinde hazırlanan "Sinema ve Mekan" konulu

diorama sergisi 14-20 Kasım 2022 tarihlerinde, İzmir Kısa Film Festivali içerisinde gösterime açılacak. Sergi, ikonik film karelerini diorama

sanatıyla buluşturarak, hepimizin tanıdığı bildiği sahneleri sinema perdesinden çıkarıp ziyaretçileriyle buluşturacak.

Unutulmaz Filmlerden Hafızalara Kazınmış Mekanlar

ŞİMAL Gürkan tarafından 3 boyutlu yazıcı kullanmadan, tamamen el yapımı olarak hazırlanan sergide; Grand Budapest Hotel, Interstellar, Psycho, The Shining, The Dark Knight, Harry Potter, Truman Show ve Lord Of The Rings gibi kült filmlerden ikonik sahnelerin dioramaları yer alıyor. Diorama çalışmaları için seçilen filmler, izleyenlerin hayatlarına

dokunmuş, içinde karakterler olmasa dahi görünce herkesin anlayabileceği sahnelerden; mekân ve kişi, mekân ve sinema olguları göze alınarak seçildi.

Sergi hazırlıklarına şubat ayında başlandı ve her diorama sahnesi 3-4 haftalık bir çalışma sonucu ortaya çıktı. Hazırlık süreci film seçildikten sonra sahnenin dikkatle

incelenmesi, kamera arkası görüntüleri ve film hakkında çekilmiş belgeselleri izleyip, araştırmaları okuyarak başlıyor. Çünkü bu mekanları hatırlanabilir ve özel kılan şeyler karakterlerle birlikte mekânı oluşturan küçük detaylardır. Bunu göz önünde bulundurarak, dioramalardaki tabloların bile olabildiğince gerçeğine yakın olmasına dikkat edildi.

YILDIZ SİNEMASI: Hatırlıyorum (2021)

Süre: 95 dk.

Yönetmen: Dilek Tunalı

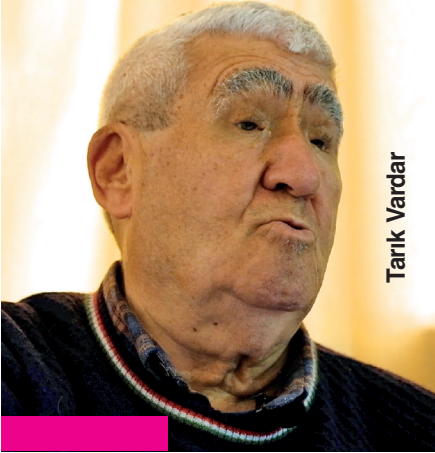
Yönetmen Yardımcısı: Tarık Zana Arslan

Yüksel Kazmirci

Sancar Maruflu

Tarık Vardar

Orhan Beşikçi

Sözlü Tarih ÇALIŞMASI Belge Film

İzmir'in kültürel yaşantısında Basmane'de çok önemli bir konumda olan ve yıllarca kapalı gişe yurtiçi ve yurtdışı filmleri seyirciler ile buluşturan Yıldız Sineması İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından satın alındı. Kentin kültürel hayatına tekrar kazandırılacak olan sinema ile ilgili akademisyen Dilek Tunalı bir sözlü tarih çalışması gerçekleştirdi. Yüksel Kazmirci ve Sancar Maruflu'ya ithaf edilen Yıldız Sineması: Hatırlıyorum (2021) belgesel filmi İzmir Kısa Film Festivali kapsamında Fransız Kültür Merkezi'nde gösterilecektir. Dilek Tunalı belgeseli ve Yıldız Sineması'nı anlattı.

1952-1988 arasında, önemli oranda sinema ihtiyacını karşılayan Basmane'deki Yıldız Sineması, Türkiye'nin değişen sosyo-politik, sosyo-kültürel durumuna ayak uydurmuş bir sinema. Ya da tüm bu değişimleri Yıldız Sinemasının hem perdesinde hem binasında, hem de seyirci profilinde görebilmek mümkün. 1988'den sonraki dönemde de binanın spor oyunlarına yönelik bir mekan olarak kullanılmaya başlanması da bunun kanıtı.

Bugünlerde gerek zamanın ağır yükünden, gerek nemden, gerekse depremlerden aldığı yaralarla kırık dökük bir şekilde ayakta kalmaya çalışan bir zamanların Mavi Boyalı Yıldız Sinemasının belleğini kimi bellek yoklamalarıyla ortaya çıkarmaya çalıştık. Bergson'un söylediği gibi "içsel süre" tanımına denk gelen bir şekilde "belleğin geçmişi şimdide taşıyıp devam eden yaşamı" üzerinden kurgulamaya çalıştık bu filmi.

"Yıldız Sineması: Hatırlıyorum" ismini taşıyan bu belge film. 1 saat 35 dakika 13 saniye sürüyor. bu belge filmde yaşları 62 ile 92 arasında değişen 19 kişiyle görüşüldü. 14 erkek, 5 kadın görüşmecinin yaş aralığı şu şekilde ayrımlanabilir: 60 yaş aralığında 7; 70 yaş aralığında 9; 80 yaş aralığında 2; 90 yaş aralığında 1 kişi.

Sözlü tarih çalışmasını yaparken belirlediğimiz kriterlerden biri de, genel anlatıcı düzeyindeki 6 kişinin dışında, 6 kişinin de Yıldız Sinemasına komşu olan Tilkilik,

Namazgah, Faik Bey ve Ballıkuyu gibi semtlerden olması, geriye kalan 7 kişinin de Yıldız Sinemasının arka kısmına denk gelen Sinema Profesörü Jur.Alim Şerif Onaran'ın da yaşadığı 1276 sokakta yaşayan sinema müdavimleriydi. Böylece hem tek bir sokak hem de civar sokaklardan/mahallelerden ve semtlerden Yıldız'a film seyretmeye gidenlere belli başlı sorular yöneltildi.

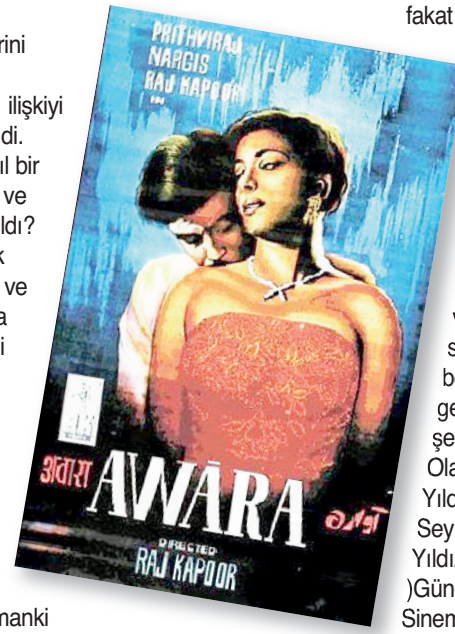
O DÖNEMİ ANLATTILAR

Yöneltilen ortak soruları şu şekilde özetleyebiliriz; katılımcılardan kendilerini tanıtmaları ve Yıldız Sinemasıyla kurdukları ilişkiyi değerlendirmeleri istendi. Onlara göre Yıldız nasıl bir sinemaydı? Çalışanlar ve sinemanın düzeni nasıldı? Yıldız Sineması en çok hangi filmleri gösterirdi ve katılımcılarımızın orada film seyretme deneyimi var mıydı? Yıldız Sinemasında seyredip unutamadıkları filmler hangileriydi? Filmlerin dışında Yıldız Sinemasında farklı etkinliklere ya da galalara denk gelmişler miydi? O zamanki

sinema anlayışı ve seyirci profili nasıldı? Bunları dönemlere ayırarak anlatmaları istendi. İzmir'deki diğer sinemalarla karşılaştırıldığında Yıldız Sineması nasıl bir yere sahipti? Perde, ses, ışık gibi teknik özellikler nelerdi? Sinemaya kimlerle gidiyorlardı ve sinemaya gitmek nasıl bir eylemdi? Filmlerin duyurusu nasıl yapılıyor nasıl haber alınıyordu? Sinemada ne yenilir, ne içilir? Çevredeki esnaf nasıldı? Kazırcı ailesi sinemayı nasıl yönetiyordu?

Bu soruların tümü tamamen yanıtlanmadı fakat teknik ve mesleki konulara göre daha spesifik sorular da soruldu. Bu kişiler sinema işletmecisi, gazeteci ve afiş ressamı olan katılımcılara yöneltildi.

Belge filmimiz (sözlü tarih çalışmamız) bazı bölümlerden oluşmaktadır ve doğal olarak cevapların sadece ilgili kısımları ilgili bölümlerle uyumlu hale getirilmiştir. Bölümler şu şekildedir: 1-) Yıldız'a Komşu Olanlar 2-)İşletme Olarak Yıldız Sineması 3-)Film Seyretme Deneyimi Olarak Yıldız 4-)Neler Seyrettik Neler 5-)Günlük Yaşam ve Yıldız Sineması 6-)Hatırlıyorum.

Yepyeni ve Farklı bir Sinema Deneyimi:

Başka Sinema

Ulusal ve uluslararası bağımsız filmlerin gösterilmesi için mekan ve imkan yaratarak, gişe filmlerine alternatif olacak kaliteli sinema ürünlerini izleyiciyle buluşturma hedefiyle Bir Film ve Mars Prodüksiyon şirketlerinin ortaklığı ve Kariyo Ababay Vakfı'nın desteğiyle hayata geçirilen Başka Sinema gün boyu ardı ardına ve antraksız olarak sunduğu filmlerle izleyiciye seçme özgürlüğü sunuyor. 1 Kasım 2013'te 2 şehirde toplam 4 salonda faaliyet göstermeye başlayan Başka Sinema, Ocak 2022 itibarıyla 22 şehirde toplam 39 salonda filmler gösteren bir zincire dönüşmüş ve kaliteli film arayan sinemaseverlerin yakından takip ettiği bir marka haline gelmiştir. Faaliyet gösterdiği 8 yıllık süre içerisinde yaklaşık 4.5 milyon kadar seyirciye ulaşmış ve yaklaşık 500 film göstermiştir.

BAŞKA Sinema'nın yerli yabancı, güncel klasik, dram, komedi, korku, animasyon gibi farklı türleri harmanlayan Berlin, Cannes, Venedik gibi festivallerde ödüller kazanan kaliteli filmleri barındıran programı uzunca bir süredir İzmirli sinemaseverlerle de buluşmaya devam ediyor. Alsancak Karaca Sineması'nda "Bize Her Gün Festival" sloganıyla devam eden gösterimler, günün her saatinde festival filmlerini seyircisiyle buluşturuyor.

Başka Sinema ile İzmir Uluslararası Kısa Film Festivali, kısa filmlerin dijital ve fiziksel platformlarda daha fazla sayıya insana ulaşabilmesi, kısa filmlerin sinema salonlarında

vizyon programlarına alınabilmesi ve kısa film yönetmenlerinin sonraki projelerinde ihtiyaç duyacağı danışma desteğinin karşılanabilmesi için 2022 yılından itibaren iş birliğine gidiyor! Dünya ve Türkiye festivallerinden ödüllü filmlerin dağıtımını üstlenen Başka

Sinema, bu yıldan itibaren kısa filmlere de yer açıyor. Hem kısa filmlerin daha fazla sayıya insana ulaşabilmesini hem de kısa film yönetmenlerinin gelecek projeleri için yapım ve dağıtım süreçlerinde nitelikli danışmanlık alabilmelerini amaçlayan proje, İzmir Kısa Film Festivali'yle başlıyor. En İyi Film, Jüri Özel Ödüllü Film ve Başka Sinema'nın festival seçkisinden belirleyeceği dört filmle beraber

toplamda altı filme verilecek olan Başka Sinema Dağıtım ve Destek Ödülü'nün kapsamı şöyle:

1- Başka Sinema'nın film programlarını yaptığı dijital ve fiziksel ortamlarda özel gösterim imkanı.

2- Başka Sinema'nın film tedarik ettiği açık hava mekanlarında özel gösterim imkanı.

3- Başka Sinema'nın Başka Çarşamba kapsamında özel gösterimler programladığı sinema salonlarında gösterim imkanı.

4- Filmlerin yönetmenlerinin film yapım ve dağıtım süreçleriyle alakalı fikir alışverişi ve danışmanlık ihtiyacı olması durumunda Başka Sinema'ya direkt olarak ulaşabilme imkanı.

5- Filmlerin yönetmenlerinin ilk uzun metraj film projelerinde Başka Sinema'dan danışmanlık alabilme imkanı.

**BAŞKA
SİNEMA**

**İZMİR KISA FİLM FESTİVALİ
DAĞITIM VE DESTEK ÖDÜLÜ**

Sinema için iş birliği

Yaşar Üniversitesi Film Tasarımı Bölümü, öğrencilerini sektöre hazırlamak adına İzmir Sinema Ofisi iş birliğine imza attı. Bağımsız Film Yapımcıları için İş Planı dersi kapsamında, öğrenciler, dokuz film projesi hazırlayarak kurum temsilcileri ve akademisyenlerden oluşan jürinin karşısına çıkarken birinci seçilen projeye ise "İzmir Sinema Ofisi Kısa Film Yapım Danışmanlığı" ödülü verildi.

YAŞAR Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Film Tasarımı Bölümü, akademi ile sektörü buluşturmak, öğrencilerine deneyim kazandırmak için İzmir Sinema Ofisi ile iş birliği yapıyor. Bölüm Başkanı Doç. Dr. Sevcan Sönmez ve Araştırma Görevlisi Sertaç Koyuncu'nun yürütücülüğündeki Bağımsız Film Yapımcıları için İş Planı dersi kapsamında, film projesi geliştirme atölyesi ve yarışması düzenlendi. İzmir Sinema Ofisi'nden Gülen Saygı, Yusuf Saygı, Görkem Kiter ile akademisyenler Doç. Dr. Sevcan Sönmez, Dr. Öğretim Üyeleri Dilara Balcı Gülpınar ve Onur Çakaloz ile Uzman Kerem Kaban'ın jüri üyesi olduğu etkinlikte öğrenciler dokuz projeyi beğeniye sundu.

Yönetmen ve yapımcıdan oluşan iki kişilik öğrenci grupları halinde sunum yapılırken değerlendirme sonucunda, Barış Kösem ve Aleyna Songelen'den oluşan ekip İzmir Sinema Ofisi tarafından sağlanacak Kısa Film Yapım Danışmanlığı Destek Ödülü'nü kazandı. Etkinlik sonrasında, proje sahibi diğer öğrenciler de jüri üyelerinden hem değerlendirmelerini aldı hem de sektör profesyonelleri ile bir araya gelebilecekleri farklı danışmanlık hizmetleri için İzmir Sinema Ofisi ekibi ile görüştü.

Türkiye'ye bir örnek OLUŞTURAN EKİP

İzmir Kısa Film Festivali kapsamında düzenlenecek olan İzmir Film Works içerisinde bu yıl düzenlenecek olan yeşil film yapımı ile ilgili olarak bir söyleşi gerçekleştirecek olan yönetmen Serpil Altın ve yapımcı Korhan Uğur son filmleri "Gelecek 2121" filmini sürdürülebilir film kuralları çerçevesinde gerçekleştirdiler. Geçtiğimiz yıllarda çektikleri Bayram Harçlığı, Yüzme Öğreniyorum ve Hırsız kısa filmleri ile İzmir Kısa Film Festivali'nde gösterimde yer alan ve en son filmleri ile sürdürülebilir film üretimi konusunda Türkiye'ye bir örnek oluşturan ekip ile keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Seda: Merhaba Serpil Altın ve Korhan Uğur, söyleşimize hoş geldiniz.

Serpil, 1979 Eskişehir doğumlusun. Sinema-TV mezunusun. Korhan sen de Ekonomi ve Elektronik okudun. İkinizin de reklam, dizi ve sinema alanlarında direktörlükleri ve prodüktörlükleri var. 2016'da Serpil Altın Film'i kurdunuz ve artık buradan devam ediyorsunuz. Buraya kadar neler eklemek istersiniz?

Serpil: Merhaba Seda Hanım. Bu aralar "RAĞMEN" kelimesinin mesleğimizle ilişkisini konuşuyoruz. İnandığımız bir düşünce var: "Bir film üretmeye çalışırsın ve bütün dünya sana karşıdır." Bütçesizliğe RAĞMEN, riyakarlığa RAĞMEN, adaletsizliğe RAĞMEN, umutsuzluğa RAĞMEN, olumsuz eleştirilere RAĞMEN, engellere RAĞMEN... Sanırım sorunuza en uygun cevabım: "Tüm bu RAĞMEN'lere RAĞMEN kendimizi geliştirmeye, umudu kaybetmemeye, yazmaya, okumaya, izlemeye, araştırmaya, inanmaya, üretime devam etmeye, gerçek film dostlarımızı keşfetmeye çalıştık ve devam ediyoruz."

Korhan: Bu sektörün merkezinde kalarak çevremizi genişletmeye devam ettik. Sinema yapmak için paradan daha değerli olan şey, iyi ekip arkadaşlarına sahip olmaktır. Bunun farkına vardığımız için nitelikli ve bize saygı duyan iş arkadaşlarıyla dostluklar kurduk. Daha sonrasında uzun metrajlarımızı da bu

insanlarla beraber yaptık.

Seda: Serpil, ben seni 2014 yapımı Bayram Harçlığı filmin ile tanıdım. 2017'de yaptığın Yüzme Öğreniyorum filminde, yüzümüze çarptığın bakış açısıyla da çok sevdim. Kısa Film Yönetmenleri Derneği üyesisin. Kısa filmlere yapımcılık da yapıyorsun. Bize biraz kısa filmlerini fikir aşamasından dağıtım aşamasına nasıl getirdiğini, bu süreçte seni en çok zorlayan kısımları anlatır mısın?

Serpil: Kendi ürettiğimiz filmler dışında aslında başka yönetmenlerin filmlerine idari yapımcılık yapıyorum. Sadece Korhan'ın yönettiği ve kendi yönettiğim filmlere yapımcılık yapıyorum diyebilirim.

Kısa film bana göre uzun metrajdan çok daha zor bir alan. Öncelikle çarpıcı bir fikriniz olması gerekiyor. Bu çarpıcı fikri de kısa zamanda vurucu bir şekilde anlatmak işin sırrı. Ben aklıma bir fikir geldiğinde önce fikrin Kısa Film yapmaya değer bir fikir olup olmadığını sorguluyorum. YÜZME ÖĞRENİYORUM filmim bu mantıkla ürettiğimiz bir film. Prodüksiyon süreci zorlu. Denizde geçiyor olması iyi bir proje tasarımı gerektiriyordu. Bu konuda ortak yapımcım Korhan Uğur'un deneyimleri çok önemliydi. O dönemde alınabilecek fonları araştırıp başvurularımızı yaptık. Bu süreç aynı zamanda geri dönüşleri de değerlendirdiğimiz, projeyi daha da geliştirme imkanı sağladığımız bir zaman oldu.

Bazı fonlar kazandık. Tabi ki üretim için yetersizdi. Kendi öz kaynağımızı da bütçemize dahil ettik. Az kişinin olduğu bir ekip kurarak kontrollü şekilde çekimleri yaptık. Montajı bitirdik. Sonrasında işin en zorlu aşaması başladı: "Filmi seyirciyle bir araya getirmek: Dağıtım." Türkiye'de maalesef kısa filmlerimizi seyirciyle buluşturacak bir dağıtım ağına sahip değiliz. Sadece festivallere gönderebiliyor ya da dijital platformlardan faydalanabiliyoruz. Bu noktada iyi bir strateji gerekiyor. Biz önceliğimizi festivallere verdik. Uluslararası İzmir Kısa Film Festivali Türkiye'nin en iyi kısa film festivalidir. Kısa film üreten yönetmenlere iyi gösterim alanları sunup seyirciyle buluşturan, yönetmenlerin ve filmlerin gelişmesine katkı sağlayan bir festivaldir. Bu festivalden bu şekilde bahsediliyor olmama sebep olan da Yusuf Saygı ve ekibidir. Bu anlamda ülkemize ve yönetmenlere katkılarından ötürü onlara teşekkürü bir borç bilirim. Kısa Film Yönetmenleri Derneğimiz ve Dernek başkanımız Sidar Serdar Karakaş ile birlikte dirsek temasıyla hareket ediyorlar. Bu da oldukça önemli bir duruştur.

Tekelleşmeden, imece ve birbirine destek ile gelişebilecek bir sistem yaratmaya özen göstermeleri de ayakta alkışlanacak bir duruştur. Yüzme Öğreniyorum filmimiz de Uluslararası İzmir Kısa Film Festivali'nde bu imkanlara sahip olabileme hakkına sahip olmuştur. Sonraki yolculuğunda ise sadece filmimizi hak edebilecek festivallere başvuru yaparak ilerledik. Bunu söylüyorum; çünkü rakamları giderek artan kısa film festivalleri kirliliği var. Hem ülkemizde, hem de yurtdışında. Yönetmenler filmim insanlara ulaşsın içgüdüleriyle onca emek harcadığı filmi olmur olmaz her festivale gönderme eğiliminde oluyor. İnsan çocuğunu hiç tanımadığı bir yabancıya emanet eder mi?

Seda: Kısa film çok başka bir alan, hep söylüyoruz. İlk kurmaca uzun metrajını çekerken, kısa film deneyimlerin seni nasıl besledi? "İki metraj arası şu kısım gerçekten çok farklı" diyebileceğiniz noktalar neler?

Serpil: Her ne kadar ilk uzun metrajımı yönetmen olarak çekiyor olsam da; aslında yapımcı olarak üçüncü uzun metraj filmimi üretiyordum. O sebeple yönetmen kimliğim ile sorunuza cevap vermek isterim:

Aslında tek ve en büyük fark: "Zaman". Uzun ürettiğiniz zaman dilimi kısaya göre daha uzun. Yoksa uzun çekiyorum daha çok özen ve emek harcamalıyım gibi bir ayrımı asla girmiyorsunuz. Hatta daha önce de ifade etmeye çalıştığım gibi, kısa uzuna göre daha yaratıcı alanlarınızı zorladığınız bir metraj. Zamanınız kısa olduğu için çarpıcı anları keşfetmeye yönleniyorsunuz. Uzun metrajda anlatacağınız öykü için adımlarınızı daha sakın atıyorsunuz. Kısanın beni en iyi beslediği alan disiplinli, dikkatli ve amaçlı olmayı öğretmesi oldu.

Seda: Gelelim Bir Zamanlar Gelecek: 2121 filminize. Filminiz, distopik bir atmosferde, iklim sorunu ve kıtlık sebebiyle yer altında yaşamaya başlayan koloniden bir aileye odaklanıyor. Filmin konusunu ve fikrin nasıl çıktığını anlatır mısınız?

Serpil: Bu soruya daha önce başkalarıyla yaptığımız röportajlarımda uzun uzun cevaplar vermeye çalıştım. Bu sefer biraz daha kısa ve

Korhan Uğur

öz bir cevapla yanıtlamaya çalışayım: "Gelecek ve yaşadığımız sistem kaygısı" bu filmin ortaya çıkmasındaki en büyük itici güçtür.

Korhan: Serpil hikayesini ilk anlattığında çok heyecanlandım. Çok cesur bir ilk film olacağını söyledim. Hikâyenin özü çok güçlüydü. Bizi sürükleyen o özünden uzaklaşmadan yapabileceğimiz küçük bir dekorla bu hikâyeyi nasıl anlatabiliriz diye günlerce konuştuk, tartıştık, zorlandık. Düşük bir bütçe ile bilim kurgu yapmak (izleyici tarafından dalga konusu olmadan, ciddi bir hikaye anlatmak) inanılmaz korkunç yıpratıcı bir şey. Ama biz inancımızı asla kaybetmeden Don Kişot gibi gözümüzü karartıp daldık. İyi ki de yapmışız. Türkiye sineması adına değerinin çok sonradan anlaşılacağı bir iş olduğunu düşünüyorum.

Seda: Serpil, filminde bilimkurgu türünde başyapıtlara pek çok referans gördüm (Star Trek, Star Wars, 1984, Ex Machina, Damızlık Kızın Öyküsü, Cesur Yeni Dünya, Midsommar vs.) Senaryoyu yazmadan önce nasıl bir çalışma yaptın?

Serpil: 16 yaşında 1984'ü okuduğumda çok heyecanlanmıştım. Arkasından Cesur Yeni Dünya ise beni büyülemişti. Hiçbir zaman sıkı bir Star Wars hayranı olmadım; ama tüm filmleri izlemiştir. Damızlık Kızın Öyküsü ise favori hikayelerimden biridir. Fikrin oluşumunda da, üretiminde de ister istemez yakınlık hissettiğiniz, hayranlık duyduğunuz sanat yapıtlarından aldığınız referanslarla iç içe geçebiliyor. Dünya sinema tarihinde çekilen ilk

bilim-kurgu filmi Georges Melies imzası taşıyan "Aya Seyahat" filmidir. Üniversitede yaptığım kısa filmlerdeki deneyimlerime hocalarıma bana BAYAN MELIES demesinin de boş olmadığını düşünüyorum. Aslında tüm bunların temelinde diyalektik materyalizme olan inancım yatıyor. Tez, antitez ve sentez. Ben filmlerimizin "Sentez" olduğuna inanıyorum. Bilimkurgu sinemasının, gelecekte olması muhtemel, bilimsel, dünyayı, insanlığı ve yaşamın gidişatını büyük ölçüde etkileyecek olaylara karşı izleyicisini uyarma özelliği var. Bu özelliği sistem üzerinden bütünleştirerek sistemin içinden çıkın diye seyirciyi fısıldıyorum. Bu fısıldamanın oluşmasından önce de uzun okuma ve izleme dönemi geçirdik diyerek sözü eş yazarım Korhan'a bırakayım...

Korhan: Bilimkurgu türünde film yapmak çok detaylı bir ön çalışma gerektiriyor. Sonuçta var olmayan bir dünyayı oluşturmaya çalışıyorsunuz. Bu sebeple bu konuda önceden yazılmış edebi eserleri ve çekilmiş filmleri de detaylı incelemek gerekiyor. Çünkü bu eserlerde başka eserlerin analiz edilmesiyle oluşuyor. Ülkemizde bu türün fazla örneği olmadığı için dünyadaki büyük eserleri es geçemedik. Ancak onların eserlerine yeni bir bakış açısı ve söylem eklemek zorundaydık. Yaşadığımız çağın gelecek üzerine bize fısıldadıklarını dinledik. Günden güne kötüye giden dünyanın insanlardan kurtulmaya çalışacağı onları yerin dibine sokacağı fikri, bize bu öyküyü yazma motivasyonu sağladı. Gençlerin bir önceki neslin hatalarının cezalarını çekmek yerine büyük bir devrim yapmak isteyeceklerini düşündük. Böylelikle filmin temel çatısı oluştu.

Seda: Senaryoyu birlikte yazdınız. Senaryo aşamasında başlayarak birlikte çalışmak nasıldı? Özellikle bakanlık desteği de almadığınızı belirtirsek, bir filmi yapabilmeye olanak sağlayacak imkanları nasıl oluşturduunuz?

Serpil: Bu çarpıcı sorunuz için öncelikle size çok teşekkür ederim. Her şeyden önce istediğim tek bir üretim biçimi vardı: "Bağımsız olmak." Kendimi sansürlemeden ilk filmimi üretmek hedefimdi. Bu tarz filmlere her ne kadar festival filmi ya da teorideki doğru adıyla "Bağımsız Film" diyor olsak da gerçekten ne kadar Bağımsız filmler olduğunu uzun zamandır sorguluyordum. Bakanlık ya da yurtdışındaki fonları alabilmek için, festivallere filmim seçilsin diye yola çıkmak bir yönetmen için korkunç bir durum! Maalesef üretim şartlarında öncelikli sorun bütçe olduğu için de bunu yapmıyorum diyen yönetmenin de kendini kandırıldığını düşünüyorum. Etrafımda pek çok yönetmen arkadaşımın duyduğum bazı cümleleri size aktarmak istiyorum: "Karakterim bu cümleyi söylerse bana Bakanlıktan para çıkmaz!" ya da "Avrupa'da şu fona seçildim; ama karakterimin Türkiye hakkında söyledikleri övgü dolu cümleleri atarsam daha iyi olacağını söylediler." Şimdi durup bir düşünelim. Ben filmimi çekmeliyim motivasyonunda olan biri, bütçesini bulabilmek için üstelik henüz tanınan, bilinen bir yönetmen de değilse, gerçekten ne kadar BAĞIMSIZ olabilir? O paraya ulaşabilmek için birilerinin istediklerine boyun eğmek zorunda kalır. Bunu gözlemlediğimde ise tek doğru yöntemin bu

projeye güvenebilecek insanları bir araya getirmek ve öz kaynak kullanmak olduğuna karar verdim. Sinemadan kazandığım paraları biriktirmek ve kazandığım film dostluklarını biriktirmek bu imkanı sağlayacak olanağı yaratan etmenlerdi.

Senaryo aşamasında Korhan ile hep uyumlu çalışıyoruz. Çatıyı oluşturmak ilk işimiz. Bunu uzun süre sorgulamak ise en önemli aşaması. Sonrasında "Outline" bittiğinde karakterin kuracağı diyaloglar için filmin içine girerek, zaman zaman da oynayarak cevaplar bulmaya çalışıyoruz. Bir süre filmi unutup, yazdıklarımıza bir süre sonra tekrar bakıyoruz. Farklı iki cinsiyette yazar oluyor olmamız da filmin perspektif oluşumuna katkı sağlayan bir süreç. Korhan kadın bir karakter için bir cümle yazdığında, ya da ben erkek bir karakter için yazdığımda bunu birbirimize inandırmaya çalışıyor olmak da işin en önemli parçalarından biri. Bu kadın ya da adam gerçekten bunu bu şekilde mi söyler? diye sorguluyoruz.

Korhan: Öncelikle masa başında çok dikkatli çalıştık. Bize inanan çok iyi ekip arkadaşları ile yola çıktık. Onlarla filmi nasıl gerçekleştirebiliriz diye çok kafa yorduk. Bizi rahatlatacak çok önemli sponsorlar bulduk. İmkanlarımız doğrultusunda çalışabileme konusunda oyuncularımızla samimi bir

konuşma yaptık. Sağ olsun oyuncularımızın hepsi projeye inandıkları için bize ellerinden gelen desteği verdiler. Bir filmi gerçekleştirmek için iki önemli şeye ihtiyacınız var. Birincisi size inanan insanlar, ikincisi direnmek. Bunlar paradan çok daha önemli gereklilikler. Biz bu ikisine de sahip olduğumuzu gördüğümüz an hiç korkmadan yolumuza devam ettik.

Seda: Korhan, filmin prodüksiyon tasarımı, kurgusu, görüntü yönetimi ve ses tasarımı oldukça başarılı. Seti nerede kurduunuz, çekimler ne kadar sürdü? Post prodüksiyon ne kadar zaman aldı?

Korhan:

Senaryo hazır olduktan sonra filmin çekim öncesi masa başı çalışması 6 ay sürdü. Dekor çizimlerini yönetmen olarak Serpil hazırladı. Sanat yönetmenimiz Özdoğan Cici bu taslak çizim üzerine müthiş eklemeler yaparak geliştirdi. Görüntü yönetmenimiz Kaan Çalışkan ışık

tasarımı noktasında dekor yapım aşamasında çalışmaya başladı. Çünkü filmimiz yer altında geçtiği, enerji sıkıntısından büyük ışıklandırmaların olmadığı bir dünyada geçiyordu. Yani hiçbir pencereden süzülen ışık veya bildiğimiz abajur ışıklandırması gibi dış kaynakları kullanamazdık. Yönetmen olarak Serpil de direk bir ışık kaynağı görmek

istemiyordu. Kaan bu konuda çok zorlansa da iyi iş çıkardı. Çekimlerimiz 3 hafta Kartal'da bir platoda kurduğumuz dekorda gerçekleşti. Dekorumuzu fiziki olarak bitirmek 8 hafta sürdü. Filmimizde CG kullanımımız çok azdı. Birçok efekt isteyen olayları Özdoğan Cici'nin bize sağladığı imkanlarla dekorda üretmeye çalıştık. Bu noktada uygulayıcı yapımcımız Mustafa Topçu'nun da dahice fikirlerini ve desteğini atlayamayız. Post sürecini (Tüm aşamaları dahil) yaklaşık 12 hafta da tamamladık.

Seda: Film, temasıyla uyumlu şekilde sürdürülebilirlik ilkesine sadık olarak çekilmiş bir film. Nedir "Yeşil Film" Korhan? Sette sürdürülebilirlik nasıl sağlanır? Klasik setlerden farkı nedir?

Korhan: Sürdürülebilir film yapmak tüketim toplumu olmadan önce eski Yeşilçam dönemindeki setler gibi israfsız setler kurma mantığı diye özetleyebilirim. Bizi bozan (Dolayısıyla dünyayı koca bir çöplüğe çeviren) tüketime, plastiğe, gereksiz lükslere olan alışkanlıklarımız. Eğer bunlardan kurtulabilirsek hem dünyamızı hem de insanlığımızı kurtarabilir ve sürdürülebilir bir yaşam sağlayabiliriz. Mesela eskiden plastik ya da kâğıt bardaktan çay, kahve, su içmezdi büyüklerimiz. Düşününce inanılmaz anlamsız ve saçma geliyor. Setlerde her oyuncuya bir karavan lüksüne, gereksiz koca koca enerji harcayan ışıklara, büyük jeneratörlere ne kadar ihtiyacımız var? Bence kesinlikle yok. Hikayelerimizi anlatmak için gereksiz hiçbir lükse ve şova ihtiyacımız yok. Bu şekilde düşününce sürdürülebilir film seti kendiliğinden oluşuyor zaten. Serpil, ülkemiz sinemasında distopik bilimkurgu türünde öncü kadın yönetmenliğinle seni kutluyorum. Korhan, desteklerine ve başarılarına şükranlarımı sunuyorum. Çok teşekkürler.

Gerçek Bir Kameradan Beklediğiniz Her Şey

YENİ

FUJIFILM
X-H2S

6,2K 30p / 4K 120p | 10 bit 4:2:2 Dahili Kayıt

4 Farklı Apple ProRes Codec

14+ Dinamik Aralık | 7 stop IBIS

Dahili Proxy Kayıt | HDMI 12 bit RAW Kayıt

Showroomlarımız:

Adana | Ankara | Antalya | Bursa | Eskişehir | İstanbul (Karaköy / Kadıköy) | İzmir | Kocaeli | Konya

facebook.com/fujifilmturkiye

instagram.com/fujifilmtr

youtube.com/fujifilmturkiye

www.fujifilmshop.com

İzmir Festivali benim için dönüm noktası

Geçtiğimiz yıl İzmir Kısa Film Festivali'nde ilki düzenlenen İzmir Film Lab proje geliştirme bölümünde mansiyon ödülü alan ve finalistler arasında en genç yönetmen olan İlayda İşeri projesi Oyunbozan'ı hayata geçirdi.

■ Merhaba İlayda, sohbetimize hoş geldin. Çok genç bir sinemacısın. 2003 doğumlusun. Bize biraz kendinden bahseder misin? Ne okuyorsun, film dünyasına nasıl girdin?

Merhaba, hoş bulduk. Boğaziçi Üniversitesi felsefe ve fizik bölümlerinde ikinci sınıfta okuyorum. Aynı zamanda Mithat Alam Film Merkezi'nin aktif öğrencisiyim. Sinema tutkum küçük yaşlarda başladı diyebilirim. 8 yaşındayken amcam bana bir iPad hediye etmişti. Ben de müzik videoları, fantastik, komedi, korku filmi fragmanları çekerek kurgu yapmayı öğrendim. Sinemanın bir sanat dalı olduğunu, edebiyat ve felsefeden nasıl beslendiğini ortaokuldayken dünya sinemasından filmler izleyerek keşfettim. Koç Lisesinde IB programı kapsamında ileri seviye film dersleri aldım. Kendi filmlerimin yanı sıra arkadaşlarımdan da film müziklerini bestelemeye başladım. Ayrıca lisedeyken, 2020 ve 2021 yıllarında iki kısa belgesel yaptım, Kozan ve Çeşme. Kozan, San Francisco Film festivaline seçildi. Çeşme, yurt içi ve yurt dışında çeşitli festival seçkilerine girdi, ödüller aldı. Şu sıralar ilk kısa kurmaca filmim Oyunbozan üzerinde çalışıyorum. Çekimleri tamamladık, post-prodüksiyon aşaması tamamlanmak üzere.

■ Felsefe ve fizik! Bu iki disiplin, seni ve hikayelerini bir sinemacı olarak nasıl besliyor ve destekliyor dersin?

Üniversiteye henüz yeni başladım, iki disiplini de çok seviyorum ve öğrenmeye çalışıyorum. Bence bütün sanat dallarında sanatçının felsefi sorulara kafa yorması, felsefi okumalar yapması üretilen eserlere anlam ve derinlik kazandırıyor. Felsefe, sosyal bilimlerin temelini oluşturduğundan temelim sağlam olursa üzerine değerli düşünceler inşa edebileceğime inanıyorum. Fizik çalışıyor olmanın ise bana en büyük katkısı analitik yönümü keskin tutması, sayısal ve teknik dünyadan kopmadan ilerlememe olanak tanınması. Sinemanın, sanatın yanında zanaat tarafı da var. Dijital teknolojilerin bu denli baskın olduğu bir alanda teknik yetkinlik ve uygulamalara hâkim olmak bence önemli.

■ Belgeselden kurmacaya geçiş nasıl oldu? Belgesellerin de bir kurgu çerçevesinde ele alındığını göz önünde bulundurarak, belgesel geçmişin, kurmaca türüne nasıl bir katkı sağladı?

Aslında en başta belgesel diye yola çıkmadım, kendi kendine geliştirdim. İlk kısa belgeselimi daha çok pratik yapmak ve film yapım sürecini öğrenmek için çekmek istedim. Kamera kullanımı, görüntü oluşturma, pozlandırma, kurgu, müzik, festival başvuruları gibi birçok konuyu öğrendim ve önemli deneyimler edindim. Açıkçası, belgeseli kurmacaya kıyasla daha kolay hayata geçiririm diye düşünmüştüm. Özellikle benim yapmaya çalıştığım gibi cinéma vérité tarzında belgesel çekiyorsanız özel ekipmanlara, ışığa, önceden yazılmış net bir senaryoya ihtiyacınız çok olmuyor. Bu nedenle hikâyenin çatısı kurguda oluşuyor denilebilir, en azından benim belgesellerim için böyleydi. Çekilmiş materyaller üzerinden bir hikâye ortaya çıkarmaya çalıştım ve sahne geçişlerine, bağlantılarına özellikle dikkat ettim. Oyunbozan'ın hazırlık aşamasında ve çekim sürecinde de aklımda hep kurgu vardı. Sahneler bir öncekinden sonrakine nasıl görüntüler ve sesler ile bağlanacak, bunlara önem verdim. Planları buna göre belirledim.

■ Ben geçen yıl senin İzmir Kısa Film Festivali İzmir Film Works pitching'ini dinlemiştim. Destek kazananlardan filmi hayata geçiren henüz bir sen varsın

sanırsam İzmir Kısa Film Festivali'ni nasıl buldun? Deneyimlerini dinleyelim biraz.

İzmir Kısa Film Festivali olmasaydı Oyunbozan ortaya bu denli erken çıkmazdı, bunu çok net söyleyebilirim. Senaryo ile İzmir'den önce başka yarışmalara da başvurmuşum ama olumlu dönüş alamamıştım. İzmir'den sonra proje; Kültür Bakanlığı, TRT, Akbank Kısa Film Festivali de dahil olmak üzere birçok kurumdan destek aldı. İzmir Kısa Film Festivalinin ödül töreninde tanıştığımız Burak Bey filme destek sözü verdi ve başlayacağımızı haber verdiğimizde sözünü hemen yerine getirdi. Onun nakit desteği olmasa sete giremezdik. Bu yüzden Kasım 2021'de gerçekleşen İzmir Festivali benim için tam anlamıyla dönüm noktası oldu. En önemlisi yapımcım Fehmi Öztürk ile İzmir Film Works pitching sırasında tanıştım. Ben sunumumu yaptıktan sonra Fehmi hikâyeye ısındığını ve bana destek olmak istediğini söyledi. Fehmi olmasa bu film kim bilir ne zaman çekilebilirdi. Tanıdığım en yaratıcı, esprili, pozitif enerji ve iyilik dolu insanlardan biri. Bu filmle ilgili hayallerimi gerçekleştirim için canını dişine takıp çalıştı, ödüllü bir kısa film yönetmeni ve sektör profesyoneli olarak deneyimlerini ve elindeki bütün imkanları seferber etti, network'ünü açtı. Sonrasında Fehmi aracılığıyla Nefes Polat ile tanıştım. O da Fehmi gibi son derece iyi niyetle bana karşılıksız destek verdi, tecrübeli bir yapımcı olarak bütün bildiklerini paylaştı. İzmir'de Film

Works'ün jüri üyelerinden Bando Post Prodüksiyon'un sahibi Ahmet Tamer (TamTam) Çınarcık ile de tanıştım ve şu an post-prodüksiyon sürecini Bando ile yürütüyoruz. Ayrıca festival sırasında pek çok sinemacı ile tanıştım. Hepsi inanılmaz tatlı insanlar ve çoğuyla yakın iletişimim devam ediyor. Ne zaman ihtiyacım olsa yardımına koşuyorlar, sağ olsunlar.

■ **Ülkemizde bilimkurgu, genelde izleyici olarak ilgilenebildiğimiz bir tür. Bilimkurgu örneklerine pek rastlayamıyoruz. Bunun çeşitli sebepleri var elbette ama sence bunun temel sebebi nedir ve sen bu engeli nasıl aştığını düşünüyorsun?**

Bence ülkemizde bilimkurgu örneklerine rastlayamamızın sebebi, bu filmlerin maliyetinin yüksek, izleyici talebinin ise az olması. Bu nedenle baştan sona bilimkurgu janrındaki filmlerle sık karşılaşmıyoruz. Bilimkurgusal parçalar içeren, benim de en sevdiğim türlerden biri olan büyümlü gerçekçi filmlerin ise Türkiye'de yer bulabileceğini düşünüyorum. Yani ana gövdesi gerçek hayata dayanan, seyircinin uzaklaşmadığı ama yaratıcı dokunuşlu fantastik unsurlar barındıran filmler. Oyunbozan'da bu yoldan gitmeyi amaçladım. Seyircinin yakından tanıdığı ev içi ve çocuk dünyasını anlattım. Böylelikle o dönemde çocukluğunu geçirmiş ve o politik kargaşanın içinde büyümüş izleyiciyi filmin içine çekerken, aynı zamanda çocukların hayal dünyasını yansıtan büyümlü gerçekçi öğelerle gerilim ve hareket yaratmayı amaçladım.

Türkiye'de bilimkurgu yapılırmı yani Büyümlü gerçekçilik türünde yapılırmı bence. Tamamı bilim kurgu olan bir film şu an Türkiye'de riskli olabilir ama umarım yapılırmı izlemeyi çok isterim.

■ **Oyunbozan filminin hikayesini kısaca anlatır mısın bize?**

Oyunbozan'ın senaryosunu, anneme ait bir öyküden uyarladım. Hikâye, İran'daki rejim değişikliğinin başladığı gün olan 2 Şubat 1979 tarihinde, Ankara'da geçiyor. 7-8 yaşlarındaki iki kardeş evde sıkıntıdan kurtulmayı yolunu kendi kurguladıkları oyunlardan bir dünya yaratmakta buluyor. Anneleri işte çalışıyor ve anneanneleri tüm gün koltukta uyukluyor. Ama o gün bir şeyler gidiyor. Anneanneleri kurdukları sirk çadırının üzerine devrilip oyunlarını bozuyor. Ne olduğunu anlamaya çalışırken kapılarının dayanan ve anneannelerini almaya gelen davetsiz misafiri fark ediyorlar. Çocukların anneannelerini teslim etmeye niyeti olmadığı için, anneleri işten dönmeden önce yaşlı kadını uzaya kaçırma planını devreye alıyorlar.

■ **Bilimkurgu türünde tavsiye edebileceğin, çok sevdiğin, çok ilham aldığın birkaç film (kısa ya da uzun) ve kitap (öykü/roman) önerebilir misin?**

Bilimkurgu denince bahsedilmesi gereken filmlerin başında Kubrick'in 2001'i, Tarkovsky'nin Stalker'ı ve bilimkurgu türünü başlatan Fritz Lang'ın Metropolis'i geliyor. Bu üç klasiği, sinemacı olmak isteyen herkesin izlemesi gerektiğini düşünüyorum. Bunların dışında son zamanlarda izlediğim, Duncan Jones'un Moon filmi de çok etkileyiciydi. Denis Villeneuve çok sevdiğim bir yönetmendir,

özellikle Arrival filmi. Nolan'ın tüm filmlerini seviyorum. They Live, Melancholia, Eternal Sunshine of the Spotless Mind, Her ve Wall-E önerebileceğim diğer filmler. 1977 ve 1980 yapımı Star Wars'lar ise en favorilerim.

Bilimkurgu olarak Ursula Le Guin'in Mülksüzler'i beni en çok etkileyen roman. Stanislaw Lem'in Solaris ve Aden kitaplarını ve Huxley'in Brave New World'ünü de en başlarda sayabilirim. Büyümlü gerçekçilik türünde roman olarak en sevdiğim yazarlardan biri Mihail Bulgakov'dan Usta ile Margarita'yı ve Köpek Kalbi'ni öneririm. Paul Auster'in Mr. Vertigo romanı ve New York Trilogy serisi, Italo Calvino'nun Bir Kış Gecesi Eğer Bir Yolcu'su, Latife Tekin'in Sevgili Arsız Ölüm'ü ve Borges'in öyküleri sevdiğim büyümlü gerçekçilik eserleri arasında.

■ **Oyunbozan'da bu bahsettiğin filmlere referanslar var mı?**

Elbette bazılarında var, sevdiğim filmlere gönderme yapmak çok hoşuma gidiyor. Filmin açılış planı ve sondaki animasyon uzay sahnelerini 2001: A Space Odyssey'in uzay sahnelerinden ilham aldım, özellikle baştaki vals sahnesinden. Ayrıca film 1979 yılında, uzay ile ilgilenen çocuklar hakkında olduğu için Star Wars filmlerine çokça referans var tabii. Bunların dışında bilimkurgu olmayan filmlere de referanslar var. Sirk sahnesi Fellini'nin 8½ filminin son sahnesinden çağrışımlar taşıyor. Angelopoulos'un Puslu Manzuralar filmindeki iki kardeşin yalnızlığını ve Satyajit Ray'ın Pater Panchali filmindeki kardeşlerin yaşlı nineyle ilişkilerini de filmde yansıtmaya çalıştım. Diyaloglarda Nolan'ın Prestij filminden bir replik aldım. Kapı sahnesini sinematografik olarak Close Encounters of the Third Kind filmindeki kapı sahnesine benzetmeye çalıştım. Tabi bunların hepsini kafamda kurdum, küçük bir kısmını filme yansıtabildiysem ne mutlu. Son olarak Groundhog Day filmine de şaşırtıcı bir gönderme var ama onu seyirci kendi bulsun :)

■ **Retrofütürizm ilgin nereden geliyor? Buna benzer projelerle devam edecek misin?**

Daha çok Star Wars'dan geliyor tabii. 70'lerde başlayan serinin özellikle ilk çekilen bölümlerindeki büyümlü havaya, çığır açan özgüvene ve hayret verici tuhaflığa

bayılıyorum. Proje olarak şu an retrofütürizm veya bilimkurgu hikayesi düşünmüyorum ama 70'lerden daha geriye giden bir senaryo fikri var aklımda.

■ **Filmi çocukların bakış açısıyla izliyoruz. Baş karakterler çocuklar. Sen de çok gençsin. Neden bu yaşta bu film ?**

Oyunbozan hikayesini kendi çocukluğundan yola çıkarak annem yıllar önce yazmış, öyküleri içinde en sevdiğimden biri. Kısa filme çok uygun olduğunu hissettim ve senaryoya çevirdim. Uyarlarken hikâyede bazı değişiklikler yaptım. Beni en çok etkileyen kardeşlik teması oldu sanırım. Ben tek çocuğum, kardeşim yok. Kardeşlerin evde kapalı olmalarına rağmen kendilerine ait bir dünya yaratmaları, kafalarından oyunlar uydurmaları, birlikte oynarken harika zaman geçirmeleri, birbirlerinin hayal güçlerini beslemeleri ve aralarındaki bağ çok hoşuma gitti. Dünyaya hala çocuk gözleriyle bakabiliyorken çocukların bakış açısıyla anlatılan bu hikâyeyi bir an önce çekmek istedim.

■ **Prodüksiyon tasarımı ve efektlere çok emek verilmiş. Nasıl ilerledi süreç?**

Prodüksiyon tasarımını Fehmi üstlendi ve gerçekten çok emek verdi. Bulduğu yaratıcı fikirler ile hikâyeye görsel katmanlar ekledi. Son derece pratik yaklaşımıyla çekimlerin gerçekleştirildiği setlerin bütçe kısıtlarına rağmen işlevsel halde çabucak kurulmasını başardı. Sanat yönetmeni Beyhan ve asistanı Dorukhan ile birlikte Fehmi çok güzel iş çıkardılar. Kendi evlerimizde, dostlarımızda, akrabalarımızda 70'li yıllara dair ne kadar eşya, fotoğraf, biblo, tablo, kitap, dergi, kıyafet, örtü, perde, kumaş, vb. varsa topladık. Eskicileri, bit pazarlarını, sahafları gezdik. Beyhan'ın da çocukluğu 70'lerde geçtiği için o dönemin oyuncaklarını, objelerini hatırlıyordu. Ayrıca bir kız bir erkek iki çocuk annesi olduğundan çocukların evi nasıl dağıttığını da çok iyi biliyordu. Kostüm şefimiz Reysam'ın ise muhteşem parçalar içeren koleksiyonları var. Örneğin Enis'in film boyunca üzerindeki kazak, Reysam'ın eşinin 70'lerde çocukken giydiği orijinal kazak.

■ **Filmin ön prodüksiyon, prodüksiyon ve post prodüksiyon süreçlerini düşündüğünde, seni en çok zorlayan kısım**

neresi oldu ve bunun üstesinde nasıl geldin?

Senaryo ile yarışmalara başvurduğça ve yapımcılar da dahil olunca işler başta tahmin ettiğimden daha ciddi bir hal aldı. Bir anda profesyonel ekipmanlarla ve oyuncularla gerçek bir set ekibini yönetmem gerektiğini idrak ettim. Sonuçta iki çocuklu, bir anneanneli, bir atlı, bir tavşanlı, dönem ve uzay filmi çekerken buldum kendimi. Ama biraz zorlanmayı göze aldım. Zaman zaman stres yaşasam da çaresizliğe kapılmadım, hiçbir zaman yapamayacağımı düşünmedim. Bu film boyunca film okullarında öğrenemeyeceğim kadar çok şeyi bizzat yaşayarak öğrendim diyebilirim. Yönetmen koltuğunda oturmanın nasıl zor bir sorumluluk olduğunu artık biliyorum.

■ Tolga Karaçelik yapımcılarından. Yollarınız nasıl kesişti? Yapımcı olarak nasıl biri, sana nasıl destek oldu?

Tolga Hoca sinemaya, edebiyata ve hayatın kendisine büyük bir coşkuyla yaklaşıyor. Bu coşkuyu etrafındaki her şeye, herkese yayıyor. Ben onun desteklediği genç sinemacılarıdan biri olduğum için gerçekten çok şanslıyım. Tanışmadan önce de yakından takip ettiğim ve sevdiğim yönetmenlerden biriydi. Yarattığı dünyaların ve hikayelerinin Türkiye sinemasında ayrı ve özel bir yeri olduğunu düşünüyorum. Aynı lisenin mezunuyuz, Koç Liseli olma vesilesiyle tanıştık. Sinema yolculuğumun henüz başlarındayken onun gibi bir yönetmenin asistanı olma şansını yakaladım. Sinemanın zanaat de içeren bir sanat dalı olduğu göz önünde bulundurarak tıpkı usta-çırak kültüründe yaşadığı şekilde, bir yönetmen adayının sete gidip sahanın içinde öğrenmesi ve deneyimli biri tarafından yetiştirilmesi çok büyük değer taşıyor. Yönetmenlik nedir, nasıl yapılır, onun setlerinde görme fırsatım oluyor. Sette çekimler sırasında bir taraftan bana neyi, neden yaptığını anlatır. Oyunbozan'da ondan öğrendiklerimi uygulamaya çalıştım. Filmin yapımcıları arasında yer aldı. Sete girmeden önce aklımdaki çekim planlarının ve hazırladığım storyboard'un üstünden geçtik. Post prodüksiyon aşamalarında tıkanıpımız noktalarda çözümler bularak devam etmemizi

sağladı. Her anlamda beni koşulsuz destekler, eğitir, yol gösterir ve ilham verir. Kısaca yönetmenliğe dair bildiklerimi ondan öğrendim, hala da öğrenmeye devam ediyorum.

■ Hep sorduğum, en çok merak edilen soru: filmin bütçesi ne kadardı ve bütçeyi nasıl finanse ettiniz?

Enflasyonun çok arttığı bir dönemde film çekme işine girmek ne yazık ki çılgınlıkmış. Her hafta hatta her gün fiyatlar değişip artarken bütçenin dümenini kontrol altında tutmak imkânsız. Dolayısıyla mart ayında yaptığımız gider kalemlerinin karşılığı Temmuz'da tam iki katı tutar vaziyeteydi. Buna rağmen sete girmezsek elimizdeki para pul olacağından hiç başlayamayacağımız hissine kapıldık ve çektik bitti. Ama elbette para yetmedi. Aslında Kültür Bakanlığı ve TRT 12 Punto kısa film yapım desteği kazanmıştık. Akbank film forumdaki senaryo birinciliğinin de para ödülü vardı. Ama geçen senelere göre verilen destek rakamları güncel koşullarda filmi çekmek için yeterli değildi. İzmir Kısa Film Festivali vesilesiyle Burak Bey melek yatırımcı olarak filme ilk nakdi desteği veren kişi oldu ve sete girdik. Daha sonra başka yatırımcılar ve ortak yapımcılar da anlamlı destekler verdiler. Fongogo'da kampanya düzenleyerek açıkları kapatmaya çalıştık. Futbol arşiv telifleri ve festival başvuruları daha ne kadara çıkacak tam kestiremiyoruz ama daha şimdiden 10K doları geçtik.

■ "Bunu mutlaka izlemelisin!" dediğin iki yerli iki de yabancı kısa film önerisi olabilir miyiz?

Yabancı olarak Agnes Varda'nın çektiği Along the Coast filmi önerebilirim. Aslında French Riviera'sının bir reklam filmi olarak çekilmiş ve her planın kendi içinde ayrı bir sanat değeri var. Bir de Wes Anderson'ın 1992'de çektiği ilk filmi olan Bottle Rocket kısa filmi önerebilirim. Büyük yönetmenlerin nereden ve nasıl başladığını görmek ilham verici. Yerli olarak da Seyfi Teoman'ın Apartman filmi ve Umut Aral'ın Çarpışma'sını önerebilirim. Bir de Abdurrahman Öner'in Buhar filmi çok etkileyiciydi.

■ Henüz bir film çekmemiş ama çekmek isteyen okurlarımıza ne önerebilirsin?

İnsanlarla tanışmaktan, ulaşmaktan asla çekinmeyin, sektördeki profesyonellerin çoğu bir şekilde el uzatıyorlar. Eğer güvendiğiniz bir fikriniz varsa senaryo yarışmalarına ve fonlara mutlaka başvurun, ekipte henüz sizden başka kimse yoksa bile. İşe sahip çıkmak ve peşini bırakmamak da önemli. Ben bakanlığa kısa film yapım desteği için başvurduktan sonra senaryoyla ve önceki filmlerimle ilgili gerçekleşen her gelişmeyi güncelleme olarak bildirdim. Örneğin Oyunbozan İzmir Film Works'e seçildiği zaman bakanlığa mesaj atmıştım. Bu sayede işin arkasında olduğumu ve bırakmadığımı gördüler, beni ciddiye aldılar. Böyle yapmasaydım desteği alabilir miydim bilmiyorum. Son olarak kurgu bilmek bir yönetmene çok şey katıyor. Kısa film çekmek isteyen herkese kurgularını kendileri yaparak başlamalarını önerebilirim.

■ Okurlarımız sana nasıl ulaşabilirler?

ilaydayseniseri@gmail.com e-posta yoluyla veya Instagramdan ulaşabilirler, @ilaydaiseri.

■ Sohbet için çok teşekkür ediyoruz. Son olarak neler söylemek istersin?

Oyunbozan'ın bütün ekibine ve emeği geçen herkese sonsuz teşekkür ederim. Son olarak, Boğaziçi Üniversitesi Mithat Alam Film Merkezi'ne ve ağustos ayına kadar oranın yöneticisi olarak çalışan Zeynep Ünal'a teşekkür etmek istiyorum. Merkez, öğrencilerin kampüs hayatına çok değerli zenginlikler katan ve kapısı her zaman açık capcanlı ve sıcacık bir yer. Ancak şu an, geçen sene her hafta gerçekleştirdiğimiz kısa film atölyeleri için merkezde buluşmıyoruz. Daha önce yolu merkezden geçmiş profesyonel sinemacılarla merkezin salonunda toplanıp film izleyip, tartışmıyoruz. Entelektüel anlamda gelişirken, eğlendiğimiz ve sosyalleştirdiğimiz, bir olduğumuzu hissettiğimiz, kısacası Boğaziçili olmanın ayrıcalıklarını ve güzelliklerini doya doya yaşadığımız bir yer Mithat Alam Film Merkezi. Benim gibi sinema yolculuğunda ilerleyen arkadaşlarımla beraber merkezin değerlerinin ve bize bırakılan bu mirasın bir parçası olduğumuz için çok gururlu hissediyorum, bizden sonra gelecek kuşakların da bu imkana sahip olabilmesi için elimizden geleni yapacağız.

Lezzet Durağınız

Boudja Gastro

Rezervasyon ve bilgi için

0 542 280 56 84

Menümüze bucamar.info
adresinden ulaşabilirsiniz

Kare kodu tara
menümüze ulaş

[Twitter](#) [Instagram](#) [Facebook](#) boudjagastro

23.İZMİR KISA FİLM FESTİVALI

23 İZMİR SHORT FILM FESTIVAL

14 – 20 KASIM NOVE MBER

OSCAR® Qualifying Festival
Academy of Motion Picture Arts and Sciences

Organised By **BISKED**
İZMİR SINEMA KÜLTÜR VE
EĞİTİM DERNEĞİ

ALTIN KEDİ ÖDÜLLERİ | GOLDEN CAT AWARDS
www.izmirkisafilm.org

Bu etkinlik T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından desteklenmiştir.